

พ่อหม่อม

จดหมายข่าว / NEWSLETTER

THE PRIEST

ปีที่ 7 ฉบับที่ 24 ISSN : 1685-7836

มกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2552 / ค.ศ. 2009

“จงเชื่อในสิ่งที่ลูกอ่าน จงสอนในสิ่งที่ลูกเชื่อ และจงปฏิบัติตามที่ลูกสอน”

**Merry Christmas
&
Happy New Year 2009**

ร่วมยินดีกับ
คณะ MEP
โอกาส 350 ปี
ผู้ก่อตั้ง
พระศาสนจักรท้องถิ่น

พระอัครบิดรฟรังซิส ฆอลิเอ

พระอัครบิดร
ปีเตอร์ เดเบสส์
และ สจ. บรูซ

พระอัครบิดร
จอห์น บรูซ

ถ้าพระกุมารจากนาโปลี ที่สถานทูตวาติกัน กรุงเทพมหานคร

สุขสันต์
วันพระคริสตสมภพ
ปีใหม่ 2009
คือพระพรล้ำเลิศ

- การเสด็จมาบังเกิดขององค์พระเยซูคริสตเจ้า ในวันพระคริสตสมภพของทุกๆ ปี นำมาซึ่งความชื่นชมยินดีและความสุขที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับพระศาสนจักรทั่วโลกและมวลมนุษยชาติ เป็นพิเศษสำหรับบรรดาคริสตชนทุกคน
- สำหรับบรรดาพระสงฆ์ของพระศาสนจักร “แอมมานูแอล” การมาประทับอยู่กับเราของพระองค์นี้ ย่อมต้องมีคุณค่า ความหมาย และความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะว่าบรรดาพระสงฆ์มิใช่ใครอื่น แต่เป็นบุคคลซึ่งพระเยซูคริสตเจ้าทรงเรียกมาเป็นศิษย์และสหายของพระองค์ ได้รับมอบหมายให้สืบทอดพันธกิจของพระองค์ในโลกนี้
- ดังนั้น ชีวิตพระเยซูเจ้าเป็นเช่นไร ชีวิตพระสงฆ์ก็ต้องเป็นเช่นนั้น “บุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์” (มัทธิว 22:37-38)
- ความหวังและพลังแห่งชีวิตของบรรดาพระสงฆ์ย่อมมาจากพระวาจาของพระเยซูคริสตเจ้า ที่ตรัสกับบรรดาอัครสาวก : “เราขอบอบสันติสุขให้ท่าน เราให้สันติสุขของเราแก่ท่าน”
- ฉะนั้น เมื่อบรรดาพระสงฆ์ได้รับสันติสุขของพระองค์เองแล้ว ก็ขอให้บรรดาพระสงฆ์มอบสันติสุขนี้แก่กันและกัน และทุกคน และขอให้พลังทรงชีวิตนี้ดำรงอยู่ตลอดปี 2009 นี้ เพื่อสามารถดำเนินชีวิตตามคำท้าทายของพระองค์ที่ว่า : “ถ้าผู้ใดอยากตามเรา ก็จงเลิกคิดถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตน และติดตามเรา” (มัทธิว 16:24)

ขออำนวยการ

พระคาร์ดินัล

(ม. มีชัย กิจบุญชู)

พระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

ปฏิทินปฏิบัติงาน ประจำปี ค.ศ. 2009
สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

13 มกราคม	ประชุม Bureau ครั้งที่ 1/2009
18 กุมภาพันธ์	ประชุม Bureau ครั้งที่ 2/2009
19-20 กุมภาพันธ์	ประชุมกรรมการฝ่ายฯ ครั้งที่ 1/2009
23 มีนาคม	ประชุม Bureau ครั้งที่ 3/2009
24-26 มีนาคม	ประชุมสภาพระสังฆราชฯ สมัยสามัญ ครั้งที่ 1/2009
21 เมษายน	ประชุม Bureau ครั้งที่ 4/2009
12 พฤษภาคม	ประชุม Bureau ครั้งที่ 5/2009
16 มิถุนายน	ประชุม Bureau ครั้งที่ 6/2009
14 กรกฎาคม	ประชุม Bureau ครั้งที่ 7/2009
13 สิงหาคม	ประชุม Bureau ครั้งที่ 8/2009
13-14 สิงหาคม	ประชุมกรรมการฝ่ายฯ ครั้งที่ 2/2009
7 กันยายน	ประชุม Bureau ครั้งที่ 9/2009
8-10 กันยายน	ประชุมสภาพระสังฆราชฯ สมัยสามัญ ครั้งที่ 2/2009
13 ตุลาคม	ประชุม Bureau ครั้งที่ 10/2009
17 พฤศจิกายน	ประชุม Bureau ครั้งที่ 11/2009
15 ธันวาคม	ประชุม Bureau ครั้งที่ 12/2009

แก้คำผิด

1. ปีที่ 6 ฉบับที่ 20 หน้า 24 “ภาพเก่า เล่าอดีต”
แถวที่สอง คนที่ 5 คุณพ่อวิกตอร์ ลาร์เก
แก้เป็น คุณพ่อยัง บัปติสต์ อาแมสตอย
ไม่ทราบชื่อ แก้เป็น คุณพ่อมิเชล ซัลดีอเบสเซร์
2. ปีที่ 6 ฉบับที่ 22 หน้า 24 “ภาพเก่า เล่าอดีต”
คนที่หนึ่ง จากซ้าย
สามแถวพัฒนา สิ่งแสนที่
แก้เป็น คุณพ่อสละ เจริญพงษ์ (จันทบุรี)
3. ปีที่ 6 ฉบับที่ 23 “แควดวงสงฆ์” หน้า 18 คอลัมน์ที่ 2
บรรทัดที่ 5-6 คุณพ่อนิรันดร์ ศิลาโคตร
แก้เป็น คุณพ่อนิรันดร์ ศิลามงคล

ขอเชิญส่งบทความ แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ
ต่างๆ ถึง “คพส.” ได้ที่ E-mail : thaipriest@cbct.net

บทบรรณาธิการ

คุณพ่อที่เคารพ

สุขสันต์วันคริสต์มาสและสวัสดีปีใหม่ 2009 ครับ
เรื่องราวมากมายในปีที่แล้วผ่านไปและบันทึกไว้
เพียงความทรงจำของแต่ละคน ทั้งในชีวิตส่วนตัว
ระดับวัด สังคมชนชาติ ประเทศ และขึ้นไปถึงระดับโลก
ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนไปด้วยเงื่อนไขในตนเอง
แต่บางอย่างถูกเงื่อนไขบังคับให้ต้องเปลี่ยน

สำหรับชีวิตสงฆ์ หลายอย่างเปลี่ยนไป พร้อมกับ
สภาพภายนอก แต่แก่นแท้ของชีวิตสงฆ์ ยังต้อง
เข้มแข็ง และยิ่งทุกวันนี้ ยิ่งต้องเข้มแข็งขึ้นกว่าอีก
เพราะสภาพแวดล้อมกำลังล้มเหลวและละลายตัวลง
เป็นความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่

ในปีใหม่นี้ ใครๆ ก็อยากจะมีอะไรดีๆ ในชีวิต
แต่ลืมคิดไปว่า ไม่มีอะไรจะได้มาฟรีๆ ได้มาง่ายๆ
โดยเฉพาะความน่าเชื่อถือ - Credibility
ทุกอย่างมีที่มาที่ไป มีเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้นและ
เสื่อมลง เวลาขึ้นมันช้าและยากลำบาก แต่ขาลง
มันรวดเร็ว จนบางทีสูญสลายหายวับเป็นไอน้ำไปเลย
สิ่งที่ท้าทาย (Challenges) ของพระสงฆ์เรา วันนี้
ไม่ใช่เรื่องความรู้ แต่เป็นเรื่องวัตรปฏิบัติ ชีวิตสงฆ์
การควบคุมตนเอง (Self control) การมีวินัยกับตนเอง
(Self disciplines) เรารู้แล้วแต่ไม่ทำ ยิ่งรู้มาก
กลับกลายเป็นหาช่องว่างทางเบี่ยงเลียงบาลีได้ง่ายขึ้น
จึงทำให้เห็นว่า “ทุกวันนี้สังคมยังมีปัญหา เพราะคน
มีปัญหา **ไม่รู้จักรับควบคุมตนหา**”

ผู้ชนะที่ยิ่งใหญ่ คือ ผู้ชนะตนเอง!

ศัตรูที่ทำทนายเราอยู่ทุกเช้าคือ นาฬิกาปลุกและ
ความซื่อสัตย์ต่อตัวเอง และซื่อสัตย์ต่อหน้าที่แต่ละนาที่
และลมหายใจเข้าออก!

สวัสดีปีฉลู และปีพิธีกรรม ปีคี ปีปี ครับ

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

“ปรัชญา:สะพานเชื่อมวิทยาศาสตร์กับศาสนา”

ผู้เขียน คุณพ่ออัง-มารีย์ ดังโตแนล, M.E.P.

จัดพิมพ์โดย ศูนย์ส่งเสริมและ
พัฒนางานวิชาการ วิทยาลัย
แสงธรรม

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน ค.ศ.
2008/พ.ศ. 2551

ขนาด 8 หน้ายกพิเศษ
หนา 128 หน้า

เนื้อหา หนังสือเล่มนี้จะช่วย

อธิบายคุณค่า ความหมาย เกี่ยวกับความจริงในศาสนา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริบทของปรัชญา ศาสนา และวิทยา
ศาสตร์ อันเป็นสามศาสตร์สำคัญที่ดำรงอยู่ และช่วยพัฒนา
ชีวิตมนุษย์สู่เป้าหมายชีวิตที่แท้จริง

ประชาสัมพันธ์

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่ง
ประเทศไทย ร่วมกับ สหพันธ์อัคร
เจ้าคณะนักบวชแห่งประเทศไทย
ขอเชิญร่วมฉลอง “350 ปี คณะ MEP
ผู้ก่อตั้งพระศาสนจักรท้องถิ่น” และร่วมฉลอง
วันนักบวชสากล ในวันเสาร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2009
ณ วัดนักบุญยอแซฟ อยุธยา เริ่มงานเวลา 09.00 น.
สทบชามิสซาเวลา 11.00 น.
พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ประธานในพิธี
(เชิญฆมนิทรศการ และร่วมรับฟังการเสวนา)

CONGREGATION FOR THE CLERGY

โดย : คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ

The Congregation for the Clergy is the new title given by Paul VI to the “Sacred Congregation of the Council”, in the Apostolic Constitution *Regimini Ecclesiae Universae* dated August 15, 1967. The history of this Congregation goes back to the *Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini interpretum*, instituted by Pius IV in the Apostolic Constitution *Alias Nos* dated Aug. 2, 1564, to ensure a correct interpretation and the practical observance of the norms issued by the Council of Trent. Gregory XIII increased its functions and Sixtus V entrusted to it the revision of the acts of provincial councils and, in general, the task of promoting the implementation of the reforms established by the Council of Trent. With the passage of time, the task of interpreting the canons of the Council of Trent ceased and the vast competence of this Dicastery was gradually transferred to other Congregations which had been created in the meantime. However, the Dicastery has kept its historical name of “Sacred Congregation of the Council” until December 31, 1967. Before being given its new title and role, which were established by Paul VI in the above-mentioned Apostolic Constitution, the tasks of the Congregation were enumerated in can. 250 of the Code of Canon Law.

The competence of the Congregation for the Clergy is now indicated in ns. 93–98 of the Apostolic Constitution *Pastor bonus* and is these are divided among three Offices:

- 1) **The Office for the Clergy** collects, suggests and promotes initiatives with regard to the sanctity and the intellectual and pastoral updating of the Clergy (Diocesan Priests and Deacons), as well as their ongoing formation; it oversees Cathedral Chapters, Pastoral Councils, Presbyteral Councils, Parishes, Parish Priests and all clerics with regard to whatever pertains to their pastoral ministry etc.; the matters of Mass offerings, Pious Foundations, Legacies, Oratories, Churches, Shrines, ecclesiastical archives and libraries; it also seeks to promote a more adequate distribution of the Clergy all over the world.
- 2) **The Catechetical Office** provides for the religious formation of the faithful of all ages and states of life; it issues appropriate norms so that catechetical teaching is imparted in a suitable fashion; it ensures that catechetical formation is properly executed; it

grants the prescribed approvals for national Catechisms and Directories; it assists catechetical offices and follows initiatives regarding religious formation and international events dealing with such issues; it coordinates activities and offers their help if necessary.

- 3) **The Third Office** is competent in matters of the regulation and administration of ecclesiastical goods belonging to public juridic persons; it also grants the necessary permissions for the juridical negotiations mentioned in canons 1292 and 1295. Moreover it supervises matters pertaining to the adequate income and social necessities of the Clergy such as disablement, old age and medical care etc.

Associated Institutes

1. Attached to the Congregation for the Clergy is the old *Studio Pio*, formally instituted by Benedict XV on Oct. 28, 1919, to help young priests to improve their skill in the normal and regular dispatch of ecclesiastical affairs and especially in the application of Canon Law in administrative matters.
2. In a Letter, dated June 7, 1973, Paul VI provided that the International Council for Catechesis would be attached to this Dicastery. This Council has the task of promoting an exchange of experiences, of studying the more important catechetical issues, and is an organ at the service of the Apostolic See and of Episcopal Conferences, with the purpose of making suggestions and proposals in these areas.
3. Beginning with the Academic Year 1994–1995 the Institute, “*Sacrum Ministerium*”, has also been attached to the Congregation. Its purpose is to provide for the formation of those responsible for the ongoing formation of priests.
4. The biennial review edited by the Congregation, “*Sacrum Ministerium*”, was also begun at the same time. This review is presented as an aid to Ordinaries, Presbyterates, individual priests as an instrument for ongoing formation in the vast arena of pastoral ministry.

The Superiors are:

Cardinal Prefect: His Eminence, Claudio Cardinal Hummes, O.F.M.

Secretary: His Excellency, Archbishop Mauro Piacenza
Undersecretary Monsignor Giovanni Carr □

Data from : http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/clergy/documents/

คุณพ่อหลุยส์ อีฟ-มารีย์ เลอง
 คณะมิสซังต่างประเทศ
 แห่งกรุงปารีส
 เกิดวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ.1923
 อายุ 85 ปี
 บวชวันที่ 28 พฤษภาคม ค.ศ.1950
 มรณะวันที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008
 ณ บ้านพักพระสงฆ์ชรา
 ประเทศฝรั่งเศส

คุณพ่ออัง ลานีส
 คณะสงฆ์พระหฤทัยของพระเยซูเจ้า
 แห่งเบธาราม
 เกิดวันที่ 31 มกราคม ค.ศ.1921
 อายุ 87 ปี
 บวชวันที่ 29 กันยายน ค.ศ.1946
 มรณะวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008
 ทำพิธีปลงศพและบรรจุศพ
 วันที่ 8 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008
 ณ อาสนวิหารพระหฤทัย เชียงใหม่

ระลึกถึงกันในคำภาวนา

คุณพ่อเอ็ดมอนด์ เปอเซต์
 คณะ SAM
 เกิดวันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ.1923
 อายุ 85 ปี
 บวช ค.ศ.1948
 ทำงานในประเทศไทย ค.ศ.1958-1970
 ทำพิธีปลงศพ
 วันที่ 26 ธันวาคม ค.ศ. 2008

สถิติสามเณรใหญ่ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาและเทววิทยา ทั้งสังกัดสังฆมณฑลและคณะนักบวช

ประเทศ	2001	2002	2003	2004	2005	2006
แอฟริกา	20,994	21,900	21,909	22,791	23,580	24,034
อเมริกาเหนือ	5,616	5,385	5,175	5,038	5,190	5,409
อเมริกากลาง (แผ่นดินใหญ่)	8,427	8,604	8,504	8,249	8,359	8,246
อเมริกากลาง (หมู่เกาะ)	1,264	1,162	1,271	1,353	1,361	1,426
อเมริกาใต้	21,859	22,378	22,241	22,041	21,981	22,069
รวมอเมริกาทั้งหมด	37,166	37,529	37,191	36,681	36,891	37,150
เอเชียตะวันออกเฉียงกลาง	772	813	777	715	671	673
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	26,433	26,432	27,154	28,505	29,395	30,029
รวมเอเชียทั้งหมด	27,205	27,245	27,931	29,220	30,066	30,702
รวมยุโรปทั้งหมด	25,908	25,023	24,387	23,401	22,958	22,618
รวมโอเชียเนียทั้งหมด	911	946	955	951	944	976
รวมทั้งหมดทั่วโลก	112,184	112,643	112,373	113,044	114,439	115,480

ขอขอบคุณผู้มีอุปการคุณต่อ “เพื่อนสงฆ์”

ผู้สนับสนุนการจัดพิมพ์
 “เพื่อนสงฆ์” ฉบับนี้
 คุณพ่อประทีป กิริติพงษ์
 เจ้าอาวาส
 วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน

บริจาคเพื่อ “เพื่อนสงฆ์” โอนเงิน ชำระเงินได้ทาง

- ธนาคารทหารไทย สาขาสามพราน นครปฐม
 ชื่อบัญชี มิสซังฯ (หน่วยงานชีวิตสงฆ์)
 บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเลขที่ 525-2-00873-4
- เช็ค สั่งจ่าย มิสซังฯ (หน่วยงานชีวิตสงฆ์)
- ธนาณัติ สั่งจ่าย คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร
 ปลน.สามพราน นครปฐม

จดหมายข่าว “เพื่อนสงฆ์” (THE PRIEST) ได้จัดส่งมาถึงผู้แทนพระสงฆ์ของแต่ละสังฆมณฑล เพื่อพระสงฆ์ทุกคนในสังฆมณฑล (รวมทั้งนักบวช) ผู้ไม่ได้รับโปรดติดต่อในสังฆมณฑลของตน/สังฆมณฑลฯ บริจาคช่วยพิมพ์ราคาฉบับละ 10 บาท คุณพ่อท่านใดต้องการร่วมทำบุญการพิมพ์ฯ ติดต่อเหรียญคุณ คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร บ้านผู้หว่าน

ร่วมคำภาวนาบิฑามารดาพระสงฆ์ที่ล่วงลับ

มารีอา สักด สุขสุศิลป์

มารดาของคุณพ่อโยแซฟ สุขสุศิลป์ สุขสุศิลป์
อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

เกิด ค.ศ. 1928 อายุ 80 ปี

มรณะวันที่ 12 ตุลาคม ค.ศ. 2008

ทำพิธีปลงศพวันที่ 16 ตุลาคม ค.ศ. 2008

ณ วัดพระคริสตประจักษ์ เกาะใหญ่ อยุธยา

ฟรังซิสโก กมลลา เพ็ญคำ

บิดาของคุณพ่อมารโก ลิทธิชัย เพ็ญคำ

คณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ฯ

มรณะวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 2008

ทำพิธีปลงศพวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 2008

ณ วัดแม่พระถือศีลชำระ บ้านจันทร์เพ็ญ สกลนคร

เปาโล บุญรอด ราชกิจ

บิดาของคุณพ่อมัทธิว บุญลือ ราชกิจ

คณะธรรมทูตแห่งมารีนิรมล OMI

ทำพิธีปลงศพวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2008

ณ วัดอัครเทวดามีคาแอล สะพานใหม่

“ผู้ใดมีหน้าที่รับใช้

ก็จะรับใช้ตามกำลัง

ที่พระเจ้าประทานให้

เพื่อพระเจ้าจะได้รับ

พระสิริรุ่งโรจน์ในทุกสิ่ง

เดชะพระเยซูคริสตเจ้า”

(1ปต 4:11)

การลัมมนาพระสงฆ์ 4 อีสาน

ครั้งที่ 1 วันที่ 15-17 มกราคม ค.ศ.1991

สถานที่ : สองคอน มุกดาหาร

หัวข้อ : การแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตสงฆ์

ครั้งที่ 2 วันที่ 20-24 มกราคม ค.ศ.1992

สถานที่ : บ้านพระมารดาพระสงฆ์ อุดรธานี

หัวข้อ : สวัสดิการสงฆ์

ครั้งที่ 3 วันที่ 19-23 มกราคม ค.ศ.1993

สถานที่ : สำนักพระสังฆราช อุบลราชธานี

หัวข้อ : บทบาทและชีวิตสงฆ์ในสังคมปัจจุบัน

ครั้งที่ 4 วันที่ 17-20 มกราคม ค.ศ.1994

สถานที่ : ราชประชา สปอร์ต ชูเล่ นครราชสีมา

ครั้งที่ 5 วันที่ 17-20 มกราคม ค.ศ.1995

สถานที่ : สำนักพระสังฆราช อัครสังฆมณฑลท่าแร่ฯ

หัวข้อ : ทำอย่างไรจะอยู่ท่ามกลางโลก แต่ไม่ใช่ของโลก

ครั้งที่ 6 วันที่ 12-16 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1996

สถานที่ : บ้านพระมารดาพระสงฆ์ อุดรธานี

หัวข้อ : ความเป็นหนึ่งเดียวและสวัสดิการ

ครั้งที่ 7 วันที่ 27-31 มกราคม ค.ศ.1997

สถานที่ : แก่งสะพือรีสอร์ท อุบลราชธานี

หัวข้อ : ความสัมพันธ์และการปฏิบัติภารกิจร่วมกัน

ครั้งที่ 8 วันที่ 19-22 มกราคม ค.ศ.1998

สถานที่ : โบนันซ่า ปากช่อง นครราชสีมา

หัวข้อ : พระจิตเจ้าในชีวิตพระสงฆ์

ครั้งที่ 9 วันที่ 25-28 มกราคม ค.ศ.1999

สถานที่ : สองคอน มุกดาหาร

หัวข้อ : สงฆ์กับการแพร่ธรรมในภาคอีสาน

ครั้งที่ 10 วันที่ 17-21 มกราคม ค.ศ.2000

สถานที่ : โรงแรมเจริญโฮเต็ล อุดรธานี

หัวข้อ : สงฆ์อีสานปี 2000

ครั้งที่ 11 วันที่ 15-19 มกราคม ค.ศ.2001

สถานที่ : โรงแรมลายทอง อุบลราชธานี

หัวข้อ : พันธกิจแห่งความรักและการรับใช้ผู้ยากไร้

ครั้งที่ 12 วันที่ 21-24 มกราคม ค.ศ.2002

สถานที่ : โรงแรมสุรสัมมนาการ นครราชสีมา

หัวข้อ : การอภิบาลครอบครัวในบริบทวัฒนธรรมอีสาน

ครั้งที่ 13 วันที่ 20-24 มกราคม ค.ศ.2003

สถานที่ : โรงแรมพลอยพาเลซ สกลนคร

หัวข้อ : การอภิบาลตามแบบพระคริสต์

ครั้งที่ 14

สถานที่ : โรงแรมเลยพาเลซ

หัวข้อ : เพื่อนพี่น้องที่ 4 สงฆ์อีสาน

ครั้งที่ 15 วันที่ 17-21 มกราคม ค.ศ.2005

สถานที่ : ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกาญจนาภิเษก

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

หัวข้อ : ศีลมหาสนิท ชีวิตหมู่เฮา

ครั้งที่ 16 วันที่ 23-27 มกราคม ค.ศ.2006

สถานที่ : โกลเด้นแลนด์รีสอร์ท โคราช นครราชสีมา

หัวข้อ : เหลียวหลังแลหน้า การประกาศข่าวดีในอีสาน

ครั้งที่ 17 วันที่ 22-26 มกราคม ค.ศ.2007

สถานที่ : โรงแรมนครพนมรีเวอร์วิว นครพนม-แสวงบุญ

แม่พระประจักษ์ลาวาง ประเทศเวียดนาม

หัวข้อ : บทบาทพระสงฆ์กับวิถีชุมชนวัด

ครั้งที่ 18 วันที่ 21-25 มกราคม ค.ศ.2008

สถานที่ : โรงแรมโมยะ ขอนแก่น

หัวข้อ : บทบาทพระสงฆ์กับการอภิบาลด้วยพระวาจา

ในบริบทวัฒนธรรมอีสาน

ครั้งที่ 19 วันที่ 12-16 มกราคม ค.ศ.2009

สถานที่ : โรงแรมกิจตรง วิลเลจ รีสอร์ท อุบลราชธานี

หัวข้อ : เปาโลชีวิตและแบบอย่างผู้ประกาศพระวาจา

“สองเพื่อนซี้ ลมัยอยู่ยอแซฟฯ”

คุณพ่อนันต์ เอี่ยมมโน อายุ 62 ปี

คุณพ่ออุดมศักดิ์ วงศ์วุฒิพงษ์ อายุ 61 ปี

คุณพ่อผู้อาวุโสซึ่งแต่ละวันอยู่กับความเงิบ เดินไปเดินมากับพระสงฆ์รุ่นน้องๆ เป็นปู่ เป็นตา คนรุ่นเก่าๆ อาจจะรู้จักดีพอสมควร ชีวิตฝ่ายกาย ต้อง “ซ่อม” ขนาดยกเครื่องใหญ่มาครั้งหนึ่ง ที่เหลือถือว่าเป็นกำไร ภายนอกดูเงิบขริม แต่ลุ่มลึกด้วยอารมณ์ขันและนักประพันธ์จำเป็นที่ซุกซ่อนอยู่ในบางอารมณ์

คุณพ่อยอห์น บอสโก ประเสริฐ นพคุณ อายุ 78 ปี เป็นลูกวัดพระหฤทัย วัดเพลง ราชบุรี

เกิดวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ.1930 ล้างบาปวันที่ 27 พฤษภาคม หลังจากเกิดได้ 2-3 วัน คุณพ่อคุณแม่ก็เอาไปล้างบาปแล้ว เป็นคนที่ 6 คนสุดท้าย มีพี่สาว 5 คน ในครอบครัวเป็นผู้ชายคนเดียว และตอนนี้ก็เหลือผมเพียงคนเดียว เตี้ยเสียวชีวิตไปตั้งแต่ตอนผมบวชได้ 3-4 ปี แม่เสียวชีวิตตอนผมอยู่ที่วัดแม่กลอง

ผมบวชวันที่ 4 พฤษภาคม ค.ศ.1958 โดยพระคุณเจ้าเปโตร การ์เรโต ที่วัดเพลง ตัวพระคุณเจ้าเองเป็นคนที่ 4 ในครอบครัว และเป็นรุ่นที่ 4 ของคณะที่เข้ามาในประเทศไทยครบ 25 ปีพอดี

(อ่านต่อหน้า 11)

คุณพ่อเบเนดิกโต บุปผา สลับเชื้อ อายุ 79 ปี เป็นคนที่ 4 ในจำนวนพี่น้อง 6 คน คุณพ่อเปาโล สมชาย สลับเชื้อ พี่ชายคนโต

สุขภาพตอนนี้ไม่มีปัญหาอะไร ได้ไปหาหมอตตรวจเลือด เอกซเรย์ อดตราชาวด์ เหมือนเดิม หัวใจ เบาหวาน ไม่มีอะไร ก็รู้สึกสบายดี

“ตอนนี้เราโตแล้ว กินน้อยลง กินเพื่อสุขภาพ”

ตอนเรียนเล็กๆ เข้าบ้านเนรตอน จบชั้น ป. 4 และเรียนที่โรงเรียนพระกุมารที่อุบลฯ ไปเรียนต่อที่หนองแสง ได้ 40 วัน เกิดสงครามฝรั่งเศส ต้องไปอยู่ท่าแร่ และอาศัยอยู่กับชาวบ้าน ให้ชาวบ้านเลี้ยงเนร เรียน ม.1 อยู่ได้ปีครึ่ง และไปอยู่ที่บ้านเนรบางช้างกับคณะซาเลเซียน อยู่ที่นี้ 6 ปี กับอธิการบ้านเนรคือคุณพ่อย็อบเบ การ์นินี และไปเรียนต่อที่ปิ้งอีก 6 ปี สมัยนั้นได้กลับบ้าน 2 ครั้งเท่านั้นในรอบ 12 ปี

เนรปีนั้นเวลานั้นมีประมาณ 80 คน ทั้งอินเดีย จีน พม่า ไทย ลาว ลิงคโปร์ ถือว่าเป็นบ้านเนรนานาชาติ ใช้ภาษาละตินในการเรียนการสอน

ในรุ่นเดียวกันและรุ่นใกล้ๆ ที่เป็นเพื่อนๆ กันมีคุณพ่อสร้อย เจริญนารถ คุณพ่อบุญเนื่อง วรศิลป์ คุณพ่อเม่งแก่ง (เมธิ) วรณชัยวงศ์ ฯลฯ

ผมบวชวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1954 พระคุณเจ้าเกลาดิอุส บาเยต์ เป็นผู้บวชให้ที่วัดอัครเทวดามีคาแอล บ้านซ่งแย้ ยโสธร

พระสงฆ์พื้นเมืองรุ่นแรกๆ ของสังฆมณฑลอุบลสมัยนั้นคือ คุณพ่ออันตน หมุน, คุณพ่อสมชาย สลับเชื้อ, คุณพ่ออัลแบร์ต ดง, คุณพ่อบุปผา สลับเชื้อ และคุณพ่อบุญเรือง ศิลาลโคตร (ลาออก) เรียนรุ่นเดียวกันมาตั้งแต่เด็กๆ

น้องพูดถึงพี่ชาย

น้องชายพูดถึงพี่ชายคือคุณพ่อสมชาย สลับเชื้อ ซึ่งมรณะเมื่อวันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2008 ว่า

“คุณพ่อเป็นคนสงสารรุ่นน้องๆ มีพระสงฆ์ใหม่สมัยก่อนไม่ค่อยมีสตางค์ คุณพ่อก็พยายามขอสปอนเซอร์จากคนที่รู้จักแถวกรุงเทพฯ ซ้อมมอเตอร์ไซค์ให้กันละ 3-4 หมื่นบาท ช่วยสามสี่คน เรื่องนี้ไม่ค่อยมีใครรู้หรอก”

“คุณพ่อสมชายเป็นคนมีชีวิตเรียบง่าย ทำงานจริง เป็นผู้ใหญ่ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นๆ เมื่อเป็นพ่อเจ้าวัด

ก็เป็นคนที่รับผิดชอบพอสมควร”

“ช่วงที่ป่วยต้องอยู่โรงพยาบาลที่อุบลฯ 2 เดือน หลังจากนั้นกลับมาอยู่ที่สำนักมิสซังฯ ได้สองอาทิตย์

ก็เสียชีวิตลงอย่างสงบ เขารู้ตัว เตรียมตัว เตรียมใจ สวดสยปรสคำตลอด”

คุณพ่อบุปผา สลับเชื้อ ผู้เฒ่าที่เคารพ

พระคุณเจ้าบรรจง ไชยรา ได้กล่าวในวันพิธีปลงศพวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 2008 ว่าคุณพ่อสมชายได้เขียนจดหมายอำลาไว้ว่า “ขอภัยในความผิดต่างๆ ที่ท่านได้ทำต่อพี่น้อง และสุดท้ายคุณพ่อเขียนว่า แล้ว...พบกันใหม่ในสวรรค์”

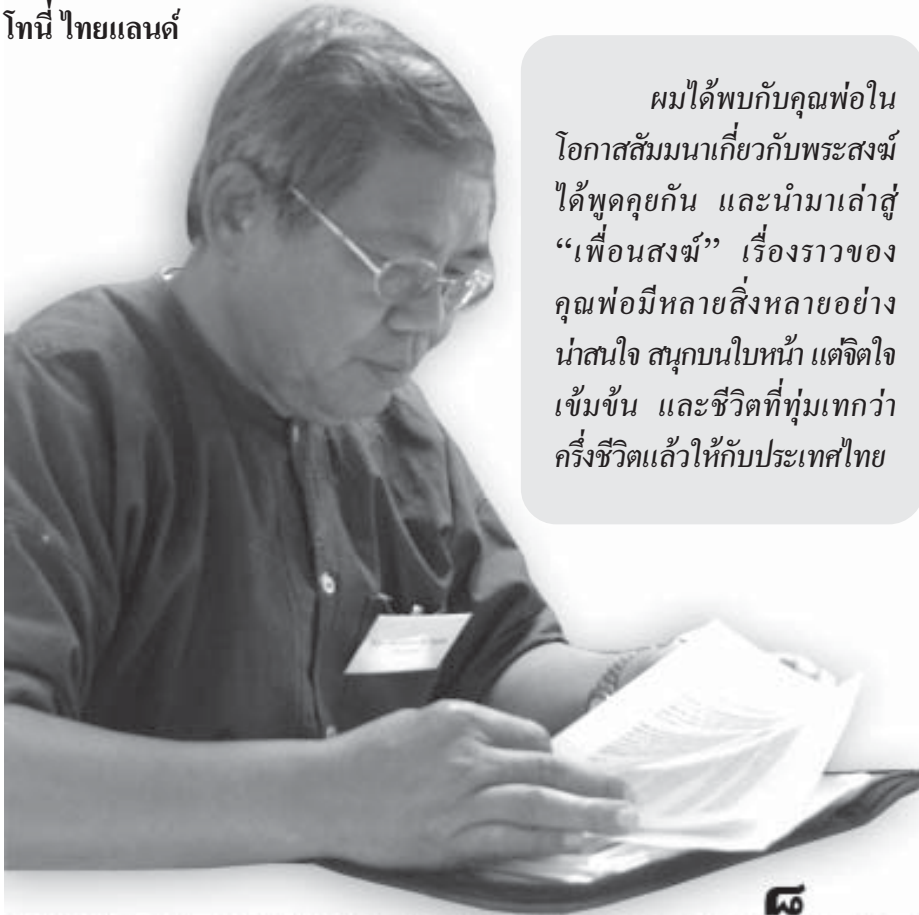
เมื่อบวชใหม่ๆ สมัยนั้น มีพ่อฝรั่งเป็นส่วนใหญ่ ความคิดและวิธีการทำงานก็ไม่เหมือนกัน รู้สึกอึดอัดบ้าง ต่อมาเมื่อได้รับผิดชอบเต็มตัว ก็รู้สึกดีขึ้น ได้ทำในสิ่งที่ต้องการ

เมื่อปีที่แล้ว มีโอกาสไปเยี่ยมณาม เยี่ยมญาติและคุณพ่อเจ้าวัดที่นั่น และได้ไปแสวงบุญที่วัดแม่พระลาวาง ได้รับหนังสือเล่มเล็กๆ เกี่ยวกับแม่พระเล่มหนึ่ง ได้แปลเป็นภาษาไทยไว้ 4-5 หน้า

ขณะที่พูดคุยกันอยู่นั้น คุณพ่อก็ลุกขึ้นไปค้นงานแปลมาให้ดู 1 ชุด และในห้องพักก็มีข้าวของต่างๆ เก็บไว้ทั้งใต้เตียงและตามพื้น

เมื่อปีที่แล้ว คุณพ่อได้ร่วมงานกับพระคุณเจ้าบุญเลื่อนช่วยกันตรวจงานแปลหนังสือ “บุตรพระเจ้า” ที่คุณพ่อแปล ลังฟังค์ ได้แปลจากงานเขียนของพระคุณเจ้าลาโน ซึ่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว นับว่าได้ใช้เวลาในยามเกษียณให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งครับ

โทนี่ ไทยแลนด์

ผมได้พบกับคุณพ่อในโอกาสสัมมนาเกี่ยวกับพระสงฆ์ ได้พูดคุยกัน และนำมาเล่าสู่ “เพื่อนสงฆ์” เรื่องราวของคุณพ่อมีหลายสิ่งหลายอย่าง น่าสนใจ สนุกปนโหด แต่จิตใจเข้มแข็ง และชีวิตที่ทุ่มเทกว่าครึ่งชีวิตแล้วให้กับประเทศไทย

ธรรมทูตจากตากลอก คุณพ่อตาไปย์ (ยายโม่มา)

วันนี้ กับภารกิจภาคเหนือเพื่อชาวเขา เวลาที่ผมทำงานที่ศูนย์ดอน--บอสโก ดอยสะเก็ด ดอยสุเทพ มีทั้งหมด 60 คน จาก 7 เผ่า จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากศูนย์ต่างๆ ที่ส่งมาเรียนกับเรา 3 ปี เพื่อให้เขาได้เรียน เราส่งเรียนที่โรงเรียนเทคนิคสันกำแพง มีวุฒิ ปวช. และได้รับประกาศนียบัตรจากกรมพัฒนาแรงงาน 2 ใบ เปิดมาได้ 3 ปี จะจบในปีนี้มี 16 คน มีบราเดอร์ชาวเขาคคนหนึ่งเป็นผู้ช่วย

เด็กแต่ละคนที่มา คุณพ่อจากศูนย์ต่างๆ ส่งมา เราให้โควต้า 2-3 คน สมัยนี้เด็กบางคนไม่ค่อยตั้งใจเรียน ไม่ค่อยรู้อะไร เราต้องสัมภาษณ์เด็กและผู้ปกครองก่อน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

เราขอเก็บเงินสมทบค่าใช้จ่าย เดือนละ 1,000 บาท รวมทั้งหมด 4 เดือน

เป็นเงิน 4,000 บาท ถ้าเป็นค่าเล่าเรียนปีแรกจ่าย 6,500 บาท ให้เขาจ่ายกับทางโรงเรียนเอง ถ้าไม่ได้เราจะช่วยสบทบให้บ้าง โรงเรียนอยู่ห่างจากศูนย์ของเรา 30 กิโลเมตร เรามีรถปิกอัพรับ-ส่ง 3 คัน

ในปีหน้าจะเปิดรับชั้นมัธยมปีที่ 1 แล้วจะเปิดรับเนรด้วย ปีนี้เราเปิดค่ายกระแสรักโดยอยู่ในบริเวณเดียวกับศูนย์ เมื่อผมขึ้นมาเชียงใหม่ครั้งแรก พระคุณเจ้าสังวาลย์ สุระสรรงค์ ให้ไปอยู่ที่วัดแมริม 3 ปี อยู่ห่างจากสำนักมิสซังฯ เชียงใหม่ 10 กิโลเมตร ซึ่งเป็นศูนย์คำสอนของสังฆมณฑลเชียงใหม่ อบรมครูคำสอนหลักสูตร 2 ปี ปีแรกมี 16 คน ปีต่อมามี 8 คน ปีที่มี 3 คน ปีนี้จะจบ 6 คน เวลานี้คุณพ่อเอกสิทธิ์ซึ่งจบเรื่องคำสอนจากกรุงโรมมาดูแลโดยตรง ผมก็ช่วยบ้างนิดหน่อย

จากมะนิลา “ตาไปย์” ไปประเทศไทย

สำหรับบ้านของผม บิดาเสียชีวิตแล้ว ผมมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ยังมีชีวิตอยู่ 3 คน ผมเป็นคนสุดท้อง พี่สาวคนหนึ่งตายแล้ว พี่คนหนึ่งอยู่อเมริกา และพี่อีกคนหนึ่งอยู่กับแม่ ปีหน้าผมจะกลับบ้านไปฉลองวันเกิดของแม่ครบ 100 ปี!

เรียนที่บ้านเนรเล็กปาปังกา ซึ่งตอนนี้กลายเป็นบ้านเนรที่อยู่ได้ดิน เพราะภูเขาไฟปีนาตุโอบ จึงเหลือแต่หลังคาเป็นโนวิสและเรียนชั้นปริญญาที่ลา구나 บ้านเนรกลางของเราอยู่ที่นั่น ดูเล่นน้องๆ โนวิส 2 รุ่น เป็นเวลา 2 ปี

ตอนเป็นเนรใหญ่ที่ฟิลิปปินส์เคยสมัครเป็นธรรมทูต ตอนนั้นดูเหมือนไม่มีหวังอะไร เจียนโบสมัครไปแล้วก็เงียบคือ ค.ศ.1970 พระคุณเจ้าเปโตร คาเรตโตไปฟิลิปปินส์เพื่อต้อนรับสมเด็จพระ--สันตะปาปาเปาโลที่ 6 และเยี่ยมบ้านเนรของเรา พระคุณเจ้าเล่าว่าสังฆมณฑลราชบุรีจะแยกเป็นสังฆมณฑลสุราษฎร์ฯ พระสงฆ์ไม่พอ ท่านก็ถามพวกเราว่า

“ใครอยากเป็นธรรมทูตบ้าง?”

ผมยกมือสมัครด้วย แต่หลังจากนั้นก็เงียบมาถึง 3 ปี ต่อมาคุณพ่อธิการเรียกผมไปถามว่า “ยังอยากเป็นธรรมทูตอยู่อีกไหม? เมื่อ 3 ปีที่แล้ว เธอยกมือสมัครเป็นธรรมทูต ยังอยากไปอยู่อีกไหม?” ผมก็ดีใจตอบว่า

“อยากครับ!”

ผมก็เลยได้มาประเทศไทยพร้อมกับเพื่อนคนหนึ่ง เวลานั้นดีใจมากที่ได้เป็นธรรมทูต

ลา มะนิลา ธรรมทูตในไทย

ผมมาประเทศไทย ค.ศ.1973/2516 ช่วงวันที่ “14 ตุลาคม 2516” จำง่าย ๆ ประมาณ 36 ปีมาแล้ว ยังเป็นเนรอยู่ ต่อมาผู้ใหญ่ส่งไปเรียนเทววิทยา

ที่แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ อิสราเอล ที่บ้านแฉกร
เกษิม

รุ่นพี่ที่ไปเรียนก่อนผมมีพระ--
คุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล และคุณพ่อ
ไชโย เวชยันต์ รุ่นต่อมามีคุณพ่อบรรจง
สันติสุขนิรันดร์ กับคุณพ่อปราโมทย์
รุจิเกียรติกำจร และรุ่นผม ต่อจากรุ่นผมก็
มีคุณพ่อเซเฟรีโน เลเดสมา และคุณพ่อ
เลโอ โอโซวา คุณพ่อสององค์นี้มาจาก
ฟิลิปปินส์ก่อนผมหนึ่งปี

ผมได้ไปอยู่แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์
ตอนแรกก็ดีใจ ภูมิใจ เป็นเกียรติที่ได้ไป
ศึกษาอยู่แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ต่อมาเกิดความ
รู้สึกที่สถานทีก็เป็นสถานที่ ก้อนหินก็เป็น
ก้อนหิน เป็นแค่ของโบราณ ไม่เห็นความ
สำคัญทางศาสนากับผม ภาษาที่ต้องใช้
ภาษาอิตาเลียน ลำบากมาก เพราะเราไม่ได้
เตรียมตัว

ตอนนั้นมี “วิกฤติกระแสรีย์ก”
รู้สึกไม่อยากบวช อยากกลับบ้าน แล้วก็ไป
ที่ถ้าพระกุมารบังเกิดที่เมืองเบธเลเฮม
อ่านพระคัมภีร์ รำพึงในวัด และได้อ่าน
พระคัมภีร์ นักบุญยอห์นบทที่ 16 ข้อ
31-33

“เวลานี้ท่านเชื่อแล้วหรือ?”

“...อย่างแล้ว เราได้ชนะโลกแล้ว”

“ท่านเชื่อแล้วหรือ?”

พระวาจาตรงนี้ สะกิดใจผมมาก
ผมคิดอยู่บ่อยๆ และก็นั่นใจมากขึ้น

ผมที่บ้านแฉกรเกษิมชาน เบธเลเฮม
วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ.1978 (บวชคนเดียว)

ค.ศ.1978 เมื่อบวชแล้ว กลับมา
ประเทศไทย ได้ไปอยู่ที่วัดนักบุญเปโตร
อ. เบตง 3 ปี อยู่ที่วัดนักบุญอันเดร ยะลา
3 ปี และอยู่วัดแม่พระประจักษ์เมือง
ลัวร์ด หาดใหญ่ 7 ปี อยู่ที่วัดประจวบฯ
6 ปี และย้ายมาอยู่ที่โรงเรียนอาชีวะ
ดอนบอสโกบ้านโป่ง ราชบุรี 6 ปี และ
ย้ายไปดูงานของคณะซาเลเซียนในภาค
เหนือเพื่อทำงานกับชาวเขา

เมื่ออยู่ภาคใต้มานาน ผู้ใหญ่ก็ส่งให้ไปอยู่
ภาคเหนือ

สถานการณ์ทางภาคใต้สมัยที่
คุณพ่อทำงานอยู่กับสมัยนี้ต่างกันไหม?

“เหมือนกัน เพราะสมัยนั้นมี
ปัญหาคอมมิวนิสต์ เรื่องการแบ่งแยกดิน
แดน มีการก่อการร้าย ผู้ก่อการร้ายก็มีมาก
เหมือนกัน ต่อมามีโครงการ ‘ได้ร่วมเย็น’
ของพล.อ.หาญ สีสานนท์ ช่วยแก้ปัญหา
ได้ระยะหนึ่ง ก็สงบได้”

สมัยนั้นสถานการณ์น่ากลัว
เหมือนกัน ถ้าเราอยากจะทำ

ที่เบตง ผมไปแทนคุณพ่อมาน
นาตาล (มรณะวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ.
1987) ไม่สบายปวดศีรษะ ต่อมาไปช่วย
ที่ยะลาวันพฤหัสบดีสลับกัน ต่อมาพ่อ
ดาเนี่ยลมาอยู่ที่เบตง ผมก็ไม่ต้องไปเบตง
แต่ดูแลอยู่ที่ยะลา ปีตตานี และนราธิวาส
จำนวนคริสตังที่อยู่ในภาคใต้ 3 จังหวัด มี
ประมาณไม่เกิน 1,000 คน กระจายอยู่
ทั่วไป

ในช่วงนั้นเกิดเรื่อง 2 รอบ คือ
ครั้งแรกมีการยิงจรวดระเบิดที่เบตง ผมก็ไม่
รู้จัก ยิ่งจากสวนสาธารณะ ข้ามหลังคาวัด
ไปเบตงเลย และอีกครั้งหนึ่ง ผมอยู่ที่
ยะลา วันที่ 12 สิงหาคม จะต้องไปเบตง
วันนั้นอบรมเด็กอยู่ที่ยะลา จะเดินทางไป
เบตงวันรุ่งขึ้น แต่ไม่รู้ยังงัดตัดสินใจออกเดิน
ทางวันนั้นเลย ไม่รอวันรุ่งขึ้น วันรุ่งขึ้นรถ
แท็กซี่ 3 คันถูกปล้น และคนโดยสารเห็น
เหตุการณ์มีคนยิงปืนขึ้นฟ้า พวกที่ปล้น
ก็เลยยิงผู้โดยสาร มีคนถูกยิงตาย 3 คน

ช่วงพักเพื่อทบทวนชีวิต

ช่วงฉลอง 25 ปีชีวิตสงฆ์ อยาก
จะหาโอกาสทบทวนชีวิตและหน้าที่สงฆ์
และฟื้นฟูชีวิตตนเอง ยังไม่มีโอกาส
ทำอะไร ได้มาร่วมสัมมนาเกี่ยวกับ
พระสงฆ์ (วันที่ 17-22 พฤศจิกายน
ค.ศ.2008 ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

บางนา) ได้เข้าร่วมแล้วรู้สึกดี ได้มีโอกาส
ทบทวน และรำพึง ตามที่ได้ตั้งใจไว้
“เราได้ทำอย่างที่เรารับ?”

กระแสรีย์กการเป็นพระสงฆ์ของ
ตนเองนั้น มองลึกมากขึ้น มีหลายมิติ เรา
เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า

ทำให้เราเป็นอย่างที่เราเป็น เรา
เป็นอะไรก่อน จึงทำในสิ่งที่สอดคล้องกับ
สิ่งที่เราเป็น ถ้าเราไม่ทำตามที่เราเป็น เรา
ก็กลับบ้าน ถ้าเราไม่ทำ ไม่เป็น ก็เก็บข้าว
ของลงกระเป๋ากลับบ้าน “ดอนบอส-โก
โฮมเลย”

มิสชันนารี มองสงฆ์ไทย

“อยากพูดแบบแบ่งปันกัน
มากกว่า เป็นเรื่องรอบความคิด เราควร
มองดู เมื่อเรามีเอกลักษณ์ (identity) ของ
เราอย่างไร เราก็ต้องวางตัวให้สอดคล้อง
ตามที่เราเป็นอย่างนั้น เราเป็นอย่างนั้นหรือ
เปล่า บางที่เราทำงานเพื่อพระ เราคิดว่างาน
เป็นของเรา เราเอาตัวเราเป็นศูนย์กลาง
เมื่อผมไปเชียงใหม่ ก็เข้าใจใหม่ว่า งาน
เป็นของพระ เราเป็นเครื่องมือ ไม่ใช่เรา
เป็นหลัก เป็นศูนย์กลาง เราไว้ใจพระ
นี่เป็นงานของพระ พระจะจัดการเอง เรา
ก็จะมีความมั่นคง มั่นใจในงานที่ทำ เราเอง
ก็มีความสุข ไม่กังวลเท่าไรนักในสิ่งที่เรา
ทำ”

ภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย

สมัยนั้นเรียนภาษาไทยอยู่ที่
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ พร้อมกับ
เพื่อนๆ มีคุณพ่อมาร์ตินิส คุณพ่อเลโอ
คุณพ่อเซเฟรีโน เซอร์ลอเรตตา ชิสเตอร์
เบรندا ชิสเตอร์โจวันนา และมีชาว
อิตาเลียน คุณพ่ออิสซันดริน คุณพ่อนาวา
ตอนนั้นเป็นแฉกรทั้งหมด มีครูปริดา
มาสอนให้พวกเรา

ตลอดเวลาที่ผู้เขียนได้พูดคุยกับ
คุณพ่อตาไปย์ คุณพ่อมิรูปร่างหน้าตา

ไม่แตกต่างจากคนไทยเลย ผิวคล้ำออกไปทางดำเล็กน้อย น้ำเสียงและใบหน้ายิ้มแย้มผสมเสียงหัวเราะอยู่เสมอ พูดภาษาไทยคล่องแคล่วกว่าคนไทยหลายคน แต่ละเรื่องราวที่เล่าสู่กันฟัง แต่ละคำอาจมีที่มาที่ไปมากมาย ประสบการณ์ของแต่ละคนเขียนด้วยความสุข ความทุกข์ ความเจ็บปวด ที่จารึกไว้ในชีวิตได้อย่างเข้มข้น และเป็นบทเรียนราคาแพง

มิสชันนารีเอเชียเพื่อเอเชียอยู่ในประเทศไทยมานานถึง 36 ปี ถ้าชีวิตคือหนังสือ ชีวิตของคุณพ่อตาไปย้ก็คงจะเป็นหนังสือที่น่าเปิดอ่าน เรียนรู้ เพื่อทำความเข้าใจ และเป็นบทเรียนสำหรับอีกหลายๆ คนได้เป็นอย่างดี

“อยู่เมืองไทย รู้สึกดีใจมากๆ!”

พระคัมภีร์ประจำชีวิต

พระคัมภีร์ที่ผมยึดถือก็มาจากนักบุญยอห์น “อย่างกลัว เราได้ชนะโลก”

ผมไม่ได้สู้เพื่อชัยชนะ แต่ผมอยู่ฝ่ายชนะ อยู่ฝ่ายพระเยซู เพราะพระองค์ทรงชนะโลกแล้ว หมายความว่า ตายต่อตนเอง ชนะตนเอง และสำหรับเรื่องชีวิตสงฆ์ ถือคติพจน์ผมส่วนตัวว่า

“3 ไม่- คือไม่เลือกที่ ไม่เลือกคน ไม่เลือกงาน”

“มาดอธิการ ABAC”
บราเดอร์มาร์ติน ประทีป โกมลมาศ
อายุ 76 ปี

คุณพ่อประเสริฐ นพคุณ

(ต่อจากหน้า 7)

ตั้งแต่เล็กๆ แล้ว สุขภาพไม่ค่อยดี เป็นโรคหอบหืดตั้งแต่อยู่บ้าน และเป็นโรคประจำตัวนี้มาตลอด เรื่องโรคหืดหอบนี้ หมอก็ให้ยามา เราชู้ตัวเองก็ต้องระมัดระวังตัวเอง เวลาเป็นก็ฉีดยาเอง ทำอยู่ 10 ปี ฉีดยาเฉพาะเวลาที่มีพิธิ เช่นเมื่อต้องทำมิสซา ก็ไม่อันตรายนัก พอหมดแรงหรือเหนื่อยก็นอนพัก

บางครั้งต้องฉีดยาเข้ากล้ามเนื้อ หมอแนะนำให้ฉีดยาครั้งละ 1 ครั้ง ก็รอดมาได้ไม่เป็นอะไร

เข้าบ้านเณร

วันหนึ่ง คุณพ่อยอเบ การ์นินี อธิการ คุณพ่อมานะ บราเดอร์อันตณณะซาเลเซียนได้มาชวนให้เข้าบ้านเณร ผมเองก็ไม่ได้คิดอะไร ครอบครัวยังเป็นคนศรัทธาอยู่แล้ว เกี่ยวกับแม่ก็อนุญาตและก็อยู่ที่บ้านเณรบางนกแขวกเรื่อยมา เป็นคนเรียนปานกลาง ไม่เก่งเท่าไร

ไปบ้านเณรใหญ่ที่อินเดีย เรื่องมันบังเอิญว่า เวลานั้นพระคุณเจ้าเปโตร คาเรียด ท่านอยู่ที่กรุงโรม ท่านก็ได้ติดต่อขอที่ให้เณรได้ 2 ที่ คือคุณพ่อสมบุญรณ์ แสงประสิทธิ์ และคุณพ่อวิโรจน์ อินทรสุขสันต์ แต่เดิมพระคุณเจ้าได้เตรียมให้ไปที่อินเดีย ผมก็เลยได้รับคัดเลือกให้ไปอินเดีย

คนอื่นไปกันก่อนแล้ว เมื่อผมไปที่นั่นเขาเปิดเรียนไปแล้ว ผมไปพร้อมกับพระคุณเจ้ามนัส จวบสมัย ซึ่งไปเรียนปรัชญาที่อินเดียด้วย ต้องเรียน 7 ปี ผมไปอินเดียรุ่นที่ 4 อยู่ 4 ปี เรียนเฉพาะเทววิทยา ที่มัตราส

ก่อนหน้านั้น อินเดียปิดประเทศ

ห้ามคนไทยเข้า ทูตไทยประจำอินเดียได้ต่อรองกับรัฐบาลอินเดีย ถ้าไม่ให้เราเข้าไทยก็จะไม่ให้คนอินเดียเข้าประเทศไทยเหมือนกัน พวกเราจึงได้ไปศึกษาที่อินเดีย

วัดที่เคยรับผิดชอบ

ผมเคยอยู่วัดนักบุญมาร์กาเริตา บางตาล วัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง แล้วย้ายไปอยู่วัดนักบุญยาโกเบ แม่กลอง วัดแม่พระบังเกิด บางนกแขวก อยู่เพื่อเตรียมฉลองปี ค.ศ.2000

หลังจากได้รับแต่งตั้ง ก่อนเข้าประจำที่วัดบางนกแขวก ผมรู้สึกตัวว่าไม่ค่อยดี ก็ขออนุญาตพระคุณเจ้ามนัสสัก 3-4 วันเพื่อไปหาหมอก่อน

ช่วงนั้นพอดีได้พบกับคุณป้า ประชุม ว่างตาล แม่บวชของคุณพ่อสุรินทร์ เขารู้จักหมอที่สมิทธิเวชและให้รถมารับผมไปตรวจที่สมิทธิเวช ก็ตรวจทันทีเลย พบว่าเส้นเลือดตันหมดแล้ว 4 เส้น หมอบอกว่าต้องผ่าตัดทันที อยู่ 2 วันก็ผ่าเลยและพักอยู่ 1 เดือน ก่อนผ่าตัดก็ต้องมีเจ้าของไข้หรือคนรับรอง ตอนนั้นพระคุณเจ้าปัญญา กฤษเจริญเซ็นชื่อรับรองการผ่าตัดให้ผม สมัยนั้นท่านเป็นคุณพ่ออยู่

ต่อมาคุณหมอได้มาบอกว่า “มีเครื่องใส่แบดเตอร์หัวใจ แล้วเขาตัดสินใจไม่ใส่ คุณพ่อต้องการจะใส่ไหม?”

ผมก็บอกกับหมอว่า “ผมไม่รู้ว่ามันเป็นอย่างไร แล้วแต่หมอ หมอรู้ดีแล้ว”

ผมได้ปรึกษากับทางมิสซังฯ ก็อนุญาตให้ใส่ไว้ ปีนี้เป็นปีที่ 8 แล้วก็เรียบร้อยดี

(อ่านต่อหน้า 17)

The Apostle of the Gentiles was convinced that preaching makes Christ present and his grace effective in people's lives.

Paul the preacher

By Frederick L. Miller

โดย : คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ

The gospel reveals that Jesus spent much of the years of his public ministry praying and preaching. St. Mark records him to say: *“Let us go elsewhere, to the neighboring country towns, so that I can preach there too, because that is why I came”* (Mark 1 38).

After the coming of the Holy Spirit on Pentecost, Peter and the other apostles took up Jesus' preaching mission. By a miraculous intervention of the risen Lord, Paul of Tarsus was added to their number and given the specific mission of preaching Christ and him crucified to the gentiles. It is helpful for the priest to ponder Paul and his preaching mission to help him understand the commission he received directly from Christ to preach the gospel. In this article, I shall seek to isolate a few truths from the life and writings of St. Paul to illustrate the centrality of preaching in the life of priests.

Commission from Christ to preach

Paul was convinced that he had been commissioned by the Lord himself to preach the gospel: *“For if I preach the gospel, that gives me no ground for boasting. For necessity is laid upon me. Woe to me if I do not preach the gospel! For if I do this of my own will, I have a reward; but if not of my own will, I am entrusted with a commission”* (1 Cor. 9:16).

It is incorrect to think that the commission to preach comes from the bishop. The priest surely preaches in communion with the local bishop, and with his permission. The commission to preach, sanctify and govern the People of God, however, comes directly from Christ in the rite of ordination.

For instance in the rite of the diaconate, the ordaining prelate, handing the book of the gospels to the newly ordained, says: *“Receive the gospel of Christ, whose herald you now are. Believe what you read, teach what you believe, and practice what you teach.”* When does the deacon become Christ's herald? This certainly happens before he receives canonical faculties from his bishop. It transpires in the sacramental encounter the deacon has with Christ in the sacrament itself!

This reality is even more forcefully brought out in the rite of ordination to the priesthood. Immediately

after the litany of the saints, the bishop presents the candidates to Christ for ordination. He says: *“Hear us, Lord our God, and pour out upon this servant of yours the blessing of the Holy Spirit and the grace and power of the priesthood. In your sight we offer this man for ordination: support him with your unfailing love.”*

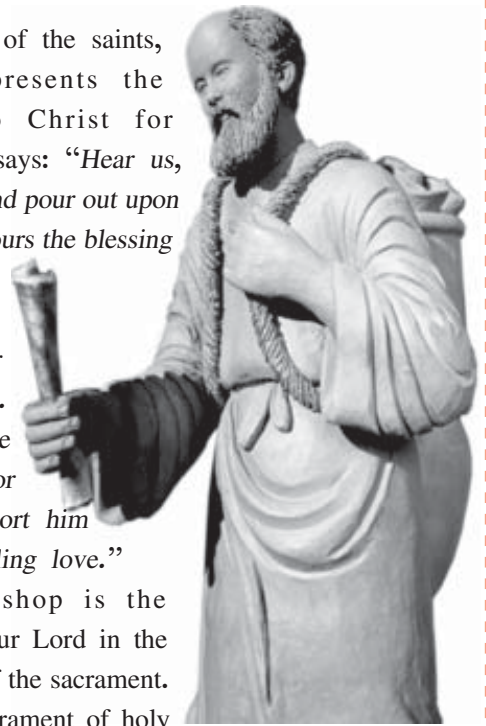
The bishop is the instrument of Our Lord in the administration of the sacrament. Through the sacrament of holy orders, Christ himself consecrates men as priests, giving them a share in his authority and power. Therefore, it is appropriate to say that as St. Paul was commissioned by the Risen Lord to preach, so priests are likewise chosen and sent by him to be his herald. This commissioning takes place in the rite of ordination.

Although it is surely the prerogative and responsibility of diocesan bishops to oversee the preaching of the gospel in their local churches, to provide ongoing formation of the clergy in the doctrinal, liturgical and moral teaching of the church, and to grant or revoke faculties to preach, it is theologically incorrect to think that the priest is bound to reflect the approach of the local ordinary to the content of the faith or his personal style. That the priest is a co-worker of the order of bishops and not merely of his local ordinary, and receives his authority to preach from the Lord himself should fill every priest with the confidence of St. Paul to present all of Catholic doctrine without ambiguity or compromise.

Preaching with authority

Paul understood that his mission was to preach Christ and not himself. This was the source of his confidence and boldness. Near the end of his life, Paul explained the mission he had received to the presbyters of the church of Ephesus: *“I do not account my life of any value nor as precious to myself, if only I may accomplish my course and the ministry which I received from the Lord Jesus, to testify to the gospel of the grace of God”* (Acts 20:24).

Everywhere in his preaching, Paul states that

what he teaches is only what Christ taught. When teaching on the Eucharist, for instance, Paul says: *“For I received from the Lord what I also delivered to you, that the Lord Jesus on the night when he was betrayed took bread, and when he had given thanks, he broke it, and said, ‘This is my body which is for you. Do this in remembrance of me.’ In the same way also the cup, after supper, saying, This cup is the new covenant in my blood. Do this, as often as you drink it, in remembrance of me For as often as you eat this bread and drink the cup, you proclaim the Lord’s death until he comes”* (1Cor. 11:23–26). Accordingly, Paul expected total and unhesitating acceptance of his teaching since he (Paul) was only transmitting the truth that comes from Christ. He insisted that it was really Christ’s truth that he, Paul, preached.

In rare instances, when Paul presents his own personal slant on things, he notes that his reader is free to accept or ignore his teaching. This is clear from 1Cor. 7:12, where Paul proffers his own personal point of view regarding believers marrying unbelievers. He is careful to tag what is his own opinion or interpretation with the implication that his Corinthian readers are at liberty to accept or not what is merely his personal view of the matter.

Obviously, this truth is crucial for priests who are ministers of the word of God. Priests are heralds of Christ whose task is only to present the truth of the gospel as it is handed on by the sacred tradition of the church. This fidelity to the truth of Christ is of the utmost importance as is the assiduous study of the faith in the years that both precede and follow priestly ordination.

Paul was aware that the Holy Spirit spoke through him, giving him the concepts, the words, and the power that made his preaching effective and fruitful. Although he does not limit his lists of charisms to the preaching mission, Paul evidently received and experienced these charisms especially when he preached the word of God. In his experience, the Holy Spirit imparted them to him for the edification of those who received the word. In fact, one is tempted to see each of the charisms listed in 1Cor. 12:7–10 as directly related to the preaching task, at least in the ministry of Paul: *“The particular way in which the Spirit is given to each person is for a good purpose. One may have the gift of preaching with wisdom given him by the Spirit; another may have the gift of preaching instruction given him by the same Spirit; and another the gift of faith given by the same Spirit; another again the gift of healing through this one Spirit; one, the power of miracles; another, prophecy; another the gift of*

recognizing spirits; another the gift of tongues and another the ability to interpret them.”

Preaching as spiritual fatherhood

Paul understood his preaching as spiritual paternity. To the Corinthians, Paul writes: *“I am writing all this not just to make you ashamed but to bring you, as my dearest children, to your senses. You might have thousands of guardians in Christ, but no more than one father, and it was I who begot you in Christ Jesus by preaching the gospel”* (1Cor. 4:14–15).

Paul knew that this fatherhood in the Christian community was the result of the distinct yet inseparable missions of the Word and the Holy Spirit. When Paul preached Christ, he experienced that his proclamation made the Lord present in all the power of his saving death, resurrection, and ascension. He understood that through the instrumentality of the preacher, the Lord himself calls people to faith, conversion, and baptism.

He experienced that the Holy Spirit anoints the word of the preacher and prompts the listener to believe that word and surrender in faith, hope, and love to the Risen Lord. Without this “synergy” of the Risen Christ and the Spirit, on the one hand, and the preacher, on the other, there can be no faith, no baptism, no church. The Apostles knew that by proclaiming the Word in the Spirit, he was begetting the church of God. Among the most rewarding experiences of the priestly ministry is begetting and nourishing the life of Christ in people’s souls through the preaching of the Word of God.

The Apostle of the Gentiles was convinced from personal experience that preaching makes Christ present and his grace effective in peoples’ conversion. Preaching imparts the “seed” through which the Holy Spirit produces the new life of grace. He believed that this begetting of new, divine life is accomplished in ecclesial communion with many other ministers of the word of God. He wrote to the Christians of Corinth: *“What then is Apollos? What is Paul? Servants through whom you believed, as the Lord assigned to each. I planted, Apollos watered, but God gave the growth. So neither he who plants nor he who waters is anything, but only God who gives the growth. He who plants and he who waters are equal, and each shall receive his wages according to his labor: For we are God’s fellow workers; you are God’s field, God’s building”* (1Cor. 3:6–9).

Suffering for the Gospel

Paul was ready to suffer for the gospel and was

indefatigable in his preaching mission. In 2 Corinthians 11:23–28, Paul enumerates some of the hardships he endured on his preaching missions: “Are they servants of Christ? I am a better one—I am talking like a madman—with far greater labors, far more imprisonments, with countless beatings, and often near death. Five times, I have received at the hands of the Jews the forty lashes less one. Three times, I have been beaten with rods; once I was stoned. Three times I have been shipwrecked; a night and a day I have been adrift at sea; on frequent journeys, in danger from rivers, danger from robbers, danger from my own people, danger from gentiles, danger in the city, danger in the wilderness, danger at sea, danger from false brethren; in toil and hardship, through many a sleepless night, in hunger and thirst, often without food, in cold and exposure. And, apart from other things, there is the daily pressure upon me of my anxiety for all the churches.”

Paul sought no remuneration, no human reward for his preaching. He preached because it was his mission, his life: “What then is my reward? Just this: that in my preaching I may make the gospel free of charge, not making full use of my right in the gospel.”

Paul was painfully aware of his human weaknesses and his need to rely totally on the grace of him whose word he preached. In fact, he gloried in his human weaknesses precisely because these caused him to trust with more confidence and boldness in the grace of the crucified and risen One. “If I must boast, I will boast of the things that show my weakness (2Cor. 1 1:30).

With, I suspect, a sense of hum or Paul, at one point, reports what people say about his writing: “His letters are weighty enough and full of strength, but when you see him in person he makes no impression, and his powers of speaking are negligible” (2Cor. 10:10). Paul did not take himself too seriously. He was not in any way “full of himself.” He understood that his fruitfulness as a preacher came not from his human abilities and talents, but rather, from the power of the word itself and his dependence on grace in the context of his many human weaknesses.

Preaching for all people

Paul understood his need to truly communicate the word of God to those to whom he preached: “For though I am free from all men, I have made myself a slave to all, that I might win the more. To the weak I became weak, that I might win the weak. I have become all things to all men, that I might by all means save some. I do it all for the sake of the gospel, that I may share in its blessings.”

It is of the highest importance that the priest be able to take the theology he has learned in the seminary

and present it, in all its integrity, to his people in liturgical preaching and catechesis. He must know how to announce the mystery of Christ’s death and resurrection in such a way that people will turn away from sin to faith in the living God. He must also learn to explain the mystery of Christ in a comprehensive way and unfold its implications in the lives of his people through catechetical instruction. This is what St. Paul means when he says, “I have become all things to all men.” It is the task of priestly formation and programs of ongoing formation after ordination to help the minister of the word distinguish baptismal faith from theology, and transmit that faith through catechetical instruction, and strengthen it in liturgical preaching.

Many preachers have been struck by the beautiful statue of St. Paul in the courtyard of the Roman Basilica that enshrines his mortal remains. St. Paul seems to be in profound contemplation of the mystery of Christ as he grasps the “Sword of the Spirit” (Eph. 6:7, Rev. 4:12) in his hand, ready to use it at a moment’s notice. The “Sword of the Spirit,” of course, is the preaching of the word of God. Paul went to the boundaries of the world of his time, filled with zeal to carry that word to all people.

This powerful image of Paul is an “icon” of the preaching ministry. In imitation of St. Paul, the priest seeks an ever-deeper encounter with Christ in contemplative prayer. There he learns not to depend on himself and his own talents, but on Christ and the Holy Spirit. In contemplation of the truths of the faith, Christ teaches him to wield the “Sword of the Spirit” and beget the new life of grace in souls.

Paul in Romans makes the priestly nature of preaching explicit: “But on some points I have written to you very boldly by way of reminder, because of the grace given me by God to be a minister of Christ Jesus to the Gentiles in the priestly service of the gospel of God, so that the offering of the Gentiles may be acceptable, sanctified by the Holy Spirit” (Rom 15:15–16).

The “Pauline Charism” which is so evident in the life and ministry of Pope John Paul II is nothing less than the perfect balance of these two realities: contemplation of the mystery of Christ and zeal to bring the knowledge and love of Christ to every human person. Herein is the quintessence of the priest’s spiritual paternity. ✠

Reverend Frederick L. Miller is associate professor of Systematic Theology at St. Charles Borromeo Seminary in Wynnewood, Pa. Currently he is a member of the faculty at the North American College in Rome. His last article in HPR appeared in November 1997.

DATA FROM : Homily and Pastoral Review, October 2004, p. 56–60.

ครั้งนี้เป็นครั้งพิเศษ ผมขอสัมภาษณ์คุณพ่อวัชรินทร์ขณะอยู่บนท่านฟ้าบนเครื่องบิน ระหว่างกลับจากการประชุมพระสงฆ์ที่อินโดนีเซีย วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 2008 หัวข้อ “พระสงฆ์สังฆมณฑลในบริบทวัฒนธรรมที่หลากหลาย”

ปัจจุบันคุณพ่อเป็นเจ้าของอาวาสวัดแม่พระถวายพระกุมารในพระวิหาร บ้านจันทร์เพ็ญ สกลนคร ซึ่งมีสัตบุรุษ 3,000 คน และวัดนักบุญโยแซฟ โศกกลาง นอกจากนี้ยังได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการสภาสงฆ์ของอัครสังฆมณฑลท่าแร่ฯ ซึ่งคุณพ่อเคยได้รับหน้าที่นี้มาแล้ว 2-3 ครั้ง สลับกับคุณพ่อสุพล ยงบรรทม “พ่อตู้”

อัครสังฆมณฑลท่าแร่ฯ มีพระสงฆ์ทั้งหมด 63 องค์

ก็ตั้งใจว่าจะพยายามช่วยเพื่อนๆ และน้องๆ ด้านชีวิตภายในชีวิตจิต อุทิศตน ทุ่มเทและเสียสละกับหน้าที่และชีวิตสงฆ์ให้มากขึ้น

คนหนุ่มๆ บวชมา 1-10 ปี บางคนก็ทุ่มเทให้กับงานมาก หลงไปตามกระแสทางโลก เรื่องชื่อเสียง ตำแหน่ง ยศ ปริญญา ซึ่งเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องภายนอก เมื่อวันเวลาผ่านไปแล้วเราก็จะพบเห็นเองว่ามันผิวเผิน

“มันก็แค่นั้นแหละ!”

สำหรับเราพระสงฆ์ สิ่งที่สำคัญคือชีวิตด้านอภิบาลด้านชีวิตภายในมากกว่า เราเป็นพระสงฆ์ที่มีความสุข ต้องหันมามั่นความรับผิดชอบต่อหน้าที่สงฆ์ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของเรา ถ้าคนที่มุ่งแต่งาน แต่ขาดด้านชีวิตจิต ก็ไปได้ไม่นาน เมื่อปะทะกับปัญหาต่างๆ ก็อาจจะเซไป

ผมคิดว่าการเข้าเฝ้าแต่ละเดือนที่ทำอยู่มีความสำคัญและจะพยายามช่วยเหลือโดยอาจจะมืบทเทศน์ หนังสือชีวิตจิตที่ดีมาแบ่งปันให้บรรดาพระสงฆ์เรา อาจจะมีการแบ่งกลุ่มพระสงฆ์หนุ่มอายุบวช 5 ปี, 10 ปี เมื่อแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ จะช่วยกันได้มาก พูดคุยกันเข้าใจกันได้มากขึ้น

คุณพ่อที่อาวุโสที่สุดคือ คุณพ่อเสงี่ยม ดีศรีวรกุล อายุ 78 ปี ได้บวชเป็นรุ่นแรกสมัยพระสังฆราชคาโยน์ แสนพลอ่อน คุณพ่อประยูร พงศ์พิชญ์ เป็นศิษย์เก่าแสงธรรมรุ่นที่ 1 คุณพ่อสมยศ พาพรหมฤทธิ์ และผมเป็นรุ่นที่ 4 แต่เราทั้งสามก็ได้รับศีลบวชพร้อมกันที่อาสนวิหารอัครทูตคาโยน์คาเอโด ท่าแร่ วันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1981 โดยพระสังฆราชคาโยน์ แสนพลอ่อน

ต่อมาผู้ใหญ่ได้ส่งผมไปเรียนที่สถาบัน E.A.P.I. ที่ประเทศฟิลิปปินส์ นาน 7 เดือน จากนั้นได้เรียนต่อที่มหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ที่บาเกียว ฟิลิปปินส์ อีก 2 ปี ค.ศ. 1984-1986 เรื่องการบริหารการศึกษา โดยพักอยู่กับคุณพ่อเจ้าวัดที่นั่น และช่วยงานอภิบาลด้วย

เลขาธิการ “สงฆ์อีสานเหนือ” คุณพ่อวัชรินทร์ ตันปรักษา

เมื่อกลับมาได้พยายามปรับปรุงระบบการบริหารการศึกษาของอัครสังฆมณฑลท่าแร่ฯ เป็นระบบและให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น รับผิดชอบอยู่ 6 ปี ได้ปรับปรุงให้โรงเรียนต่างๆ มีการรวมศูนย์กันเพื่อช่วยเหลือกัน เดิมแต่ละแห่งต่างคนต่างทำการก่อสร้าง โรงเรียนไหนมีเงินมากก็ทำไป โรงเรียนเล็กๆ ไม่มีเงินก็ต้องปิดไป ถึงขนาดต้องยกให้รัฐบาลไป 2-3 แห่ง

เราได้ศึกษาดูการบริหารการศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สังฆมณฑลจันทบุรี และสังฆมณฑลราชบุรี และที่อื่นๆ บ้าง เพื่อเป็นตัวอย่างและปรับปรุงให้เข้ากับของเรา ทำคู่มือ ระเบียบต่างๆ ปลายสมัยพระคุณเจ้าคาโยน์ แสนพลอ่อนก็รวมกันเป็นฝ่ายได้ และช่วยเหลือกันได้เป็นขึ้นเป็นอันอย่างเห็นได้ชัด

เป็นระบบกงสี!

6 ปีที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ ท่าแร่ ตอนนั้นมีนักเรียนเพียง 400 คน ต่อมาค่อยๆ เพิ่มขึ้นจนถึง 800 คน ทางสังฆมณฑลได้มอบให้คณะเซนต์ปอลเดอซาร์ตเข้ามาบริหาร ตอนนี้นำคณะเซนต์ปอลฯ ได้พัฒนาภายนอกให้สวยงาม และจำนวนเด็กก็เพิ่มขึ้นพันกว่าคนแล้ว และ 3 ปีที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟ สกลนคร ได้พัฒนาให้ดีขึ้น

ผมได้ปรึกษากับคุณพ่อสำราญ วงศ์เสงี่ยม เรื่องโรงเรียนเอกชนอีก 2 แห่ง ที่อำเภอศรีสงคราม และที่นครพนม

ส่วนโรงเรียนที่กุฉินารายณ์ซึ่งเขาต้องการขายก็ไปได้ดี แต่ที่ศรีสงครามไม่ค่อยดีนัก มีนักเรียนเพียง 400 คนเท่านั้น

ผมเป็นคนแรกที่เรียนจบปริญญาโทจากต่างประเทศด้านการบริหารการศึกษามา แต่ตอนนี้มีรุ่นน้องจบกันมาหลายคน และก็มีความสามารถทำงานกันได้ดี ส่วนผมได้ถอยออกมา และทำหน้าที่เป็นเพียงที่ปรึกษาเท่านั้น

“25 ปีที่ผ่านมา สำหรับชีวิตและหน้าที่สงฆ์ สิ่งที่เราชอบและไม่ชอบใจอะไรก็งานอภิบาลตามวัด มีปัญหาบ้าง ก็เป็นธรรมดา ไม่ยากนัก แต่ด้านการศึกษาที่ต้องรับผิดชอบ คิดว่าเป็นงานที่หนักใจและมีปัญหามาก เพราะเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมาก เมื่ออายุมากขึ้น เราก็มีประสบการณ์มากขึ้น รอบคอบอดทน มองอะไรกว้างมากขึ้น”

เมื่อถึงความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานใกล้ชิดพระสงฆ์มากที่สุดคือ ชิสเตอร์คณะรักกางเขนของอัครสังฆมณฑลท่าแร่ฯ โดยทั่วไปก็เป็นไปด้วยดี จะมีปัญหาบ้างก็เป็นเรื่องส่วนตัว เรื่องวิธีการทำงาน หรือการสื่อสารกันไม่ดี ในระหว่างผู้ใหญ่ก็มีการประชุม ปรีกษาหารือกัน และเข้าใจกันว่าชิสเตอร์กับพระสงฆ์ต้องทำงานด้านการแพร่ธรรมด้วย บางช่วงก็อาจจะเน้นการบริหารการศึกษาออกไปบ้าง

เรื่องนี้คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อทำงานร่วมกันไม่ว่ากับพระสงฆ์ด้วยกัน หรือกับฆราวาส หรือใครก็ตาม ปัญหาที่มีอยู่เสมอ ปัจจุบันชิสเตอร์โดนตา ซึ่งเคยเป็นเจ้าของคณะ ได้รับเลือกเป็นคุณแม่เจ้าคณะอีกครั้งหนึ่งต่อจากชิสเตอร์สุนิตย์ ราชจำปี คุณพ่อมีคติประจำใจว่า “ความรักมั่นคง ดำรงนิรันดร์”

ประวัติส่วนตัว

เกิดวันที่ 13 พฤษภาคม ค.ศ. 1953 เป็นสัตบุรุษ
อาสนวิหารอัครทูตคาทอลิกท่าแร่ สกลนคร
บวชวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1981

ประวัติการศึกษา

- เรียนที่โรงเรียนวชิรธรรมพิทยาคาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- เรียนที่โรงเรียนเซนต์ยอแซฟ ท่าแร่ สกลนคร จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- ค.ศ. 1974 สมักรสอบ วิชาพิเศษทางการศึกษา (พทศ.) กรมการฝึกหัดครู
- ค.ศ. 1975 สมักรสอบ วิชาพิเศษครูมัธยม (พ.ม.) กรมการฝึกหัดครู
- เรียนที่วิทยาลัยแสงธรรม สามพราน นครปฐม จบสาขาปรัชญา ค.ศ. 1978 และเทววิทยา ค.ศ. 1981
- ค.ศ. 1985 ศึกษาต่อสถาบัน E.A.P.I. Anteneo University ประเทศฟิลิปปินส์
- ค.ศ. 1986 ศึกษาต่อที่ St. Louis University ประเทศฟิลิปปินส์ จบปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา

ประวัติการทำงาน

- ค.ศ. 1981-1983 ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารอัครทูตคาทอลิกท่าแร่
- ค.ศ. 1987-1992 ผู้จัดการโรงเรียนเซนต์ยอแซฟ, คณะผู้บริหารสามเณรลัยฟาติมา ท่าแร่ และดูแลวัดนักบุญมารีตาอาลาท็อก หนองบัวทอง สกลนคร
- ค.ศ. 1993-1998 เจ้าอาวาสวัดนักบุญกาทารีนาทุ่งมน สกลนคร, วัดบุญราศีทั้งเจ็ดแห่งประเทศไทย วนาสามัคคี และวัดนักบุญเทเรซา ดอนถ่อน นครพนม
- ค.ศ. 1993-1998 ผู้ประสานงานสามเณรใหญ่ของอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง
- ค.ศ. 1993-2005 ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาและอบรม
- ค.ศ. 1998-2001 เลขานุการอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง
ผู้จัดการโรงเรียนเซนต์ยอแซฟ สกลนคร และหัวหน้าแผนกโรงเรียน
- ค.ศ. 2001-2003 เจ้าอาวาสรองอาสนวิหารนักบุญอันนา หนองแสง นครพนม
- ค.ศ. 2001-2003 รักษาการเลขานุการสภาสงฆ์
- ค.ศ. 2003-2008 เจ้าอาวาสอาสนวิหารอัครทูตคาทอลิกท่าแร่ สกลนคร
- ค.ศ. 2003-2008 เลขานุการสภาอภิบาลอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง
- วันที่ 8 มีนาคม 2006 กรรมการกลุ่มคริสตชนพื้นฐาน
- ค.ศ. 2007-2008 เลขานุการศูนย์การศึกษาอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง
- ค.ศ. 2008-ปัจจุบัน เจ้าอาวาสวัดแม่พระถวายพระกุมารในพระวิหาร บ้านจันทร์เพ็ญ
วัดนักบุญยอแซฟ โคกกลาง สกลนคร และหัวหน้าแผนกชีวิตสงฆ์

ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาพระสงฆ์ประจำปี

ครั้งที่ 27

วันที่ 13-17 กรกฎาคม ค.ศ. 2009

ณ บ้านผู้หว่าน สามพราน นครปฐม

คุณพ่อประเสริฐ นพคุณ

(ต่อจากหน้า 11)

กำเนิด “ลุงแวน”

เริ่มต้นอยู่ที่วัดบางตาลนี่เอง เพราะสมัยนั้นไม่ค่อยมีอะไรทำก็เลยแต่งเล่น เวลาแต่งก็ต้องใช้เวลา ต้องวางโครงเรื่อง นามปากกา ก็ไม่ได้คิดอะไรมาก เราใส่แวนตาบางคนก็เรียกพ่อแวน ก็ใช้ “ลุงแวน” ตั้งแต่ นั้นมาและไปอยู่ที่ไหนก็ใส่สถานที่อยู่ไว้ด้วย เวลาจะแต่งหนังสือเกี่ยวกับพระสงฆ์ของราชบุรี ต้องรู้จักนิสัยใจคอของเขาก่อนจึงจะแต่งได้ ถ้าไม่รู้ก็แต่งไม่ได้ และถ้าเกิดเร็วๆ ทำไม่ได้

อีกอย่างหนึ่งมักจะเห็นพ่อชอบถ่ายรูป แต่ก็ไม่ค่อยได้เอาไปใช้อะไร เก็บไว้ดูทำแบบสนุกๆ ทำที่เราชอบ?

เวลานี้เกษียณอายุแล้ว และไม่ได้ทำอะไร สมองไม่เล่นเหมือนสมัยก่อนแล้ว ผมชอบอ่านหนังสือ สะสมหนังสือ เก็บๆ ไว้ บางคนที่ไม่สนใจเราก็เก็บไว้ นานๆ ไปก็มีบางคนมาถามหาเพราะเห็นประโยชน์ขอเอาไปใช้กันกว่าต่อไปก็มี

อยู่ที่วัดแม่กลองแล้วย้ายไปอยู่วัดดอนกระเบื้อง 2 ปี พอดีพระคุณเจ้าเอกทัตบึง ขอให้ผมไปอยู่ที่วัดบางตาลอีกรอบทำงานที่ไหนก็ไม่รู้สึกลำบาก ผมย้ายไปอยู่ต่อจากคุณพ่อประทุม มินประมาพ ท่านเป็นคนเคร่งครัดจนชาวบ้านรับไม่ค่อยได้ห่างวัดกันไป เมื่อผมไปอยู่ที่นั่นบอกว่ายากให้เราเปิดโรงเรียนของเรา ชาวบ้านก็มาช่วยถางหญ้า ตัดหญ้า ชาวบ้านก็กลับเข้ามาช่วยกัน และก็เปิดโรงเรียนของวัดได้ ลูกๆ คริสต์ศาสนิกชนก็มีที่เรียนและได้เรียนคำสอนกันต่อมาไปอยู่ที่วัดแม่พระมหาทุภัก์ ท่าม่วงกาญจนบุรี

ตอนอยู่ที่วัดบางตาลนี้ ไปที่วัดนักบุญเปโตร สามพราน บ่อยๆ เพราะสนิทกับคุณพ่ออาเบล เก่ง พานิชอุดม เขาก็ถามว่ามีอะไรทำมากไหม? ไปช่วยที่วัดเปโตรได้ไหม ก็พอดีที่วัดไม่ค่อยมีงานเท่าไร ก็เลยมาช่วยคุณพ่ออาเบล เพราะที่นั่นสัตบุรุษมากและงานก็มากทั้งถวายมิสซา และฟังแก๊บบาป ฯลฯ

ลูกวัดเพลง

ผมเป็นลูกวัดพระหลุยส์ วัดเพลง ลูกวัดที่บวชเป็นพระสงฆ์ก่อนผม รุ่นที่ 1 คุณพ่อสมกิจ นันทวิสุทธิ รุ่นที่ 2 คุณพ่อ

บุญนาค ทองอำไพ รุ่นที่ 3 พระคุณเจ้าบุญเลื่อน หมั่นทรัพย์ ส่วนผมเป็นรุ่นที่ 4 เลข 4 อีกแล้ว

อย่างนี้ ต้องเรียก “องค์ชายสี่”

สมัยอยู่วัดบางตาล เราก็ทำงานด้านศาสนสัมพันธ์ ชาวพุทธเขาไปทอดผ้าป่าปล่อยนกปล่อยปลา เราก็ทำด้วย เวลามีคนตายซึ่งยังเป็นเรื่องใหม่มาก เราก็ทำอุทิศของเราไป เพราะเป็นช่วงหลังสังคายนาชาติกันครั้งที่ 2

ตอนนั้น เป็นห่วงอยู่อย่างเดียวว่าพระคุณเจ้าโรเบิร์ต รัศน์ บำรุงตระกูล จะว่าอย่างไร เราทำอะไรก็ไปเล่าให้ท่านฟัง ท่านก็ไม่ว่าเพราะท่านก็ทำงานด้านศาสนสัมพันธ์เช่นกัน

เปิดใจ จาก “ลุงแวน”

เมื่อวันที่ 7 กันยายน ค.ศ.2008 ทางสังฆมณฑลราชบุรีได้จัดฉลอง 50 ปีชีวิตสงฆ์ ที่วัดบางนกแขวก ร่วมกับคุณพ่อที่ฉลอง 25 ปี และคุณพ่อสุเมธ (เซอ้า) วัชรศักดิ์ไพศาล ไปร่วมฉลองครบ 60 ปีชีวิตสงฆ์ด้วย

คุณพ่อประเสริฐได้พูดกับ “เพื่อนสงฆ์” ในเวลาต่อมาว่า “เราเป็นหนี้พระคุณของพระมากกว่า การฉลองเป็นเรื่องภายในจิตใจมากกว่า เป็นเรื่องระหว่างเรากับพระเป็นเจ้าเท่านั้น แต่สมัยนี้อาจเน้นเรื่องภายนอกกัน”

“สมัยนั้นคนมักทำอะไรภายนอกกันมาก พุดจาเลอะเทอะไปหมด ผมเป็นคนเกิดก่อนสังคายนาชาติกันที่ 2 ได้รับการอบรมมาแบบนั้น เราได้รับการอบรมมาเยอะ ไรควรทำ ไรไม่ควรทำ เราต้องรู้จักวางตัวเราไม่ยอมทำอะไรภายนอกมากนัก”

ตลอด 50 ปีที่ผ่านมา บวชแล้วเป็นปลัดอยู่ 6 ปี และเป็นเจ้าอาวาสอยู่ 44 ปี

“เลข 4 อีกแล้ว...เห็นใหม่!!”

รุ่นเดียวกันก็มีคุณพ่อสุรินทร์ โรมันวงศ์ ต่อมาได้ลาออก และมรณะไปแล้ว

“โอกาสฉลอง 50 ปีนี้ ผมขออย่างเดียว ขอฉลองวันที่ 4 พฤษภาคม เท่านั้น ก็พอ!”

“ชีวิตสงฆ์ที่ผ่านมาไม่มีอะไรทุกข์ มีแต่งานที่ลำบาก!”

กระแสรักวันนี่

สำหรับพระสงฆ์องค์หนึ่งที่ผ่านมาชีวิตมาจนได้ฉลอง 50 ปีชีวิตสงฆ์ มีเรื่องราว

มากมายที่เป็นประสบการณ์ เป็นบทเรียน เป็นคำสอนที่จะชี้แนะและเตือนใจ แม้นภายนอกแต่ คุณพ่อแต่ละองค์อาจจะดูเหมือนเจี๊ยบๆ หลงๆ ลืมๆ แต่สำหรับผู้ที่ยังแสวงหาทั้งหลาย หัวใจไม่ว่า ชีวิตของท่าน เป็น “ชุมทรัพย์” สำหรับพระสงฆ์รุ่นลูกรุ่นหลาน

ผมได้เรียนถามคุณพ่อถึงความคิดเห็นเล็กๆ น้อยๆ ถึงสังฆมณฑลของเราวันนี้ “สมัยนี้ พระสงฆ์เรามีแต่ประมุขๆ ไม่ค่อยมีเวลาสวดภาวนา ไม่ค่อยมีเวลาทำงานมากนัก และเรื่องบ้านเนรเล็กสมัยนี้ก็มีกระแสเรียกน้อยลงมาก

สังเกตอย่างหนึ่ง เวลาที่เด็กผู้ชายที่ช่วยมิสซามีไม่บ่อยมากเหมือนสมัยก่อน และไม่ค่อยได้สอนอบรมกันให้ใกล้ชิดที่จริงกระแสเรียกของเด็กๆ มาจากชีวิตของพระสงฆ์เราที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เขาสำคัญที่สุด

พ่อแม่ทางบ้านเป็นบุคคลสำคัญ พ่อแม่ต้องเป็นคนอบรมสั่งสอน เรื่องการเป็นพระสงฆ์นักบวชต้องมาจากภายในจิตใจของเขาเองกับพระเป็นเจ้า ไม่ใช่มาจากความสะดวกสบายภายนอก”

ก่อนจบและก่อนจาก

“และตอนนี้ คุณพ่อยังแต่งกลอนอยู่หรือเปล่า?”

“ตอนนี้ไม่ไหวแล้ว มือมันสั้นเขียนอะไรไม่ค่อยได้ มีแต่กลอนประศูหน้าตาเท่านั้น ตอนนี้มีแต่กำลังรวบรวมเรื่องเก่าๆ อยู่ คิดว่าต้นปีหน้าคงจะเสร็จและคงหาเหมือนกัน แต่ก็ยังไม่รู้จะหาเงินที่ไหนพิมพ์”

สำหรับชีวิตสงฆ์ที่ผ่านโลกมายนาน จนถึงวันนี้ สำหรับคุณพ่อประเสริฐ นพคุณ หรือ “ลุงแวน” นักกลอนของสังฆมณฑลราชบุรี บัดนี้พักจากหน้าที่การงาน ประอยู่ที่สำนักมิสซังราชบุรี พยายามดูแลรักษาสุขภาพกายใจ และสวดภาวนา ตามหน้าที่สงฆ์ นามปากกา วันนี้คือ “ลุงแวน ณ แดนสนธยา !”

หลังจากที่พูดคุยกันหลายๆ เรื่องมานาน เรื่องวันเดือนปีเกิด คุณพ่อบอกเพียงวันเดือนและยังไม่ได้พูดว่าปีอะไร ผมก็ถามอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้แน่ใจ

“คุณพ่อเกิดปีอะไรครับ?”

“ปีมะเมีย !?”

“!!!!!!”

ดวงสงฆ์

สงฆ์สาธุ

สวัสดีปีใหม่ 2009 ขอให้ก้าวหน้าในความศักดิ์สิทธิ์ครับ คุณพ่อที่เคารพ ✘ “เพื่อนสงฆ์” ฉบับปีใหม่ ยังแน่นด้วยเรื่องราว และข่าวสาร “เพื่อนสงฆ์” ทั่วประเทศ ทั้งไทยและเทศ 3 เดือนครั้ง ปีละ 4 ฉบับ ✘ ปีใหม่ใจใหม่ กับเรื่องราวดีๆ ที่จะเข้ามาในชีวิต ส่วนอดีตที่ค้างคาใจ อย่าให้เป็นค้างคา “เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เราก็คอยอมกันไป” สบายใจกว่ากันเยอะเลย! ✘ 350 ปี คณะเอ็มอีพี. สถาพระสังฆราชฯ เป็นเจ้าภาพจัดงานครั้งนี้ เนื่องจากคณะฯ นี้ มีบทบาทมากเป็นพิเศษสำหรับพระศาสนาจักรในประเทศไทย พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู เป็นประธานจัดงาน มีคุณพ่อพิพัฒน์ รุ่งเรืองกนกกุล เป็นรองประธาน ร่วมกับคณะนักบวชทั้งชายและหญิง คุณพ่อธีระ กิจบำรุง เจ้าอาวาสพร้อมต้อนรับเต็มที่ ✘ คุณแม่สมปอง ทับปิง ประธานสหพันธ์อธิการเจ้าคณะนักบวชและบราเดอร์ศิรัชัย ฟอนซิกา รองประธาน ประชุมกันวันที่ 19-20 ธันวาคม ณ บ้านผู้หว่าน ส่งท้ายปีชวด มีวาระ 350 ปี เอ็มอีพี. ที่จะต้องร่วมมือกันจากทุกสังฆมณฑลและคณะต่างๆ โดยเฉพาะ “คณะ 3 สาว” “คณะรักกางเขนทั้งอุบลฯ-จันทบุรี และท่าแร่--หนองแสง” คุณพ่ออังค์ ดังโตนด์ อธิการเจ้าคณะย่ำว่าที่วัดนักบุญยอแซฟ อยุธยา วันเสาร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ แน่ๆ และเป็นวันนักบวชสากลด้วย เพราะลมเพลมพัดมาครั้งหนึ่งแล้ว และเซอร์ซีริล เปลี่ยนบำรุง เลขานุการ บอกว่า นักบวชหญิงมี 35 คณะ คุณพ่อวสันต์ พิรุฬห์วงศ์ บอกว่าคณะนักบวชชายมี 16 คณะ ✘ โปรดทราบ! ผู้ที่จะทำบัตรบรรพชิต หรือบัตรที่แสดงฐานะนักบวชรูปถ่ายต้องใช้รูปชุดนักบวชเรียบร้อย ทั้งชายและหญิง ส่วนรูปถ่ายเล่นๆ โปรดเก็บไว้ใช้แทนในขบวนเท่านั้น และองค์กรหรือหน่วยงานไหนจะรับมิสซันนารี อาสาสมัครมาทำงาน ต้องแจ้งให้สภาพระสังฆราชฯ ทราบทุกคน พร้อมทั้งส่งประวัติได้ที่ ซีสเตอร์กฤษฎา สตรีพันธ์ ภาคบังคับ ✘ เข้าเฝ้าเริ่มต้นปีฉลอง พระสงฆ์อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เข้าเฝ้าวันที่ 5-9 มกราคม เพื่อปรับเข็มชีวิตให้ตรงกับทิศทางฯ ✘ สัมมนาสงฆ์ 4 อีสาน วันที่ 12-17 มกราคม พบกันที่สังฆมณฑลอุบลฯ คุณพ่อโอสถ ลือเรือง เป็นประธานจัดงาน พร้อมเต็มที่ทั้งเนื้อหาและบันเทิงแบบมีสาระ ล่องเรือทวนน้ำโขง ตามฝั่งโขงเหมือนมิสซันนารีในอดีต คาดว่าน่าจะมีถึง 120-130 องค์ ✘ พระคุณเจ้าชูศักดิ์ สิริสุทธิ เมืองย่าโม จัดโครงการส่งเสริมปีพระวาจากระยะยาวให้หลานย่าโม เชิญเจ้าคุณชัยยะ เอื้อ...คุณพ่อชัยยะ กิจสวัสดิ์ เป็นครูสอน เดือนละ ครั้งจองไว้ 3 ปีต่อเนื่อง แต่ละครั้งจำนวน 100 คน ✘ สัมมนาพระสงฆ์ประจำปี ครั้งที่ 27 ค.ศ.2009 กำหนดวันที่ 13-17 กรกฎาคม ณ บ้านผู้หว่าน ครั้งนี้ คุณพ่อวัชรินทร์ ต้นปรีक्षा จากท่าแร่-หนองแสง เป็นประธานจัดงาน เปลี่ยนหน้าและเสียงกันบ้าง ✘ คุณพ่อมิเกล กาไรซาบาล ปีนี้ครบรอบ 50 ปี ชีวิตนักบวชคณะเยสุอิต ขอลาไป Sabbatical Year ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม อายุชีวิตสงฆ์ 37 ปี อายุจริง 67 ปี แต่หน้าตาอยู่ที่ ✘ สถิติพระสงฆ์ปีนี้

คุณพ่ออาวโธอันดับแรกสุด คุณพ่อชาร์ลส์ โกแตนท์ คณะพระมหาไถ่ อายุ 93 ปี เกิดวันที่ 8 มกราคม ค.ศ.1916 บวชเป็นพระสงฆ์ 68 ปี อยู่ในประเทศไทย 60 ปี ยังไปเยี่ยมผู้ต้องขัง และถวายมิสซาได้ปกติ คุณพ่อยอห์น เซเรซัตโต คณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ อยู่เมืองตรัง อายุ 93 ปี เหมือนกัน เกิดวันที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1916 ✘ คุณพ่อธีรวัดน์ เสนางค์นารด หลังจากพักรักษาสุขภาพมาได้ปีกว่า พักอยู่ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ รู้สึกว่าเสียดังไปเล็กน้อย ส่วนคุณพ่อชวัล สุกัลักษณ์ ประธานกรรมการบริหารโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ผ่าตัดแล้วดีขึ้น แต่ผลข้างเคียงคือ “กางและตา” มันยังไม่ประสานสัมพันธ์กัน ✘ คุณพ่อไผยอง มนिरาช คุณพ่อเอกชัย ชินโคตร และบราเดอร์ทินรัตน์ คมกฤส สามดอกเตอร์ประสานมือ ประเมินและกำหนดทิศทางงานอภิบาลฯ “ก๊อกลง” เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม ประชุมสำนักทิศทางฯ ส่งท้ายปีชวดไปแล้ว และได้ทดลองใช้เว็บแคมจากสวรรค์ พระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช และคุณพ่อศิรัชัย เอียงผาสุข ส่งหน้ามาถึงสภาพระสังฆราชฯ พอปะแล่มๆ ไปได้ สำหรับก้าวแรก เพื่อประหยัดเวลาและค่าเดินทาง ไม่นานคงใช้กันทั่วทั้ง 10 ทิศ ✘ คุณพ่อนรินทร์ ศิริวิยานันท์ อยู่วัดเล็กๆ มีเวลาทำงานที่ชอบ แปลหนังสือออกมาเรื่อยๆ สมกับอดีตอาจารย์บ้านเณรใหญ่ ใครมีอะไรให้แปลติดต่อได้ ✘ ศิษย์เก่าปีนั่งไปฉลอง 200 ปี วันที่ 2 ตุลาคม พระคุณเจ้าปัญญา กฤษเจริญ พระคุณเจ้าเทียนชัย สมานจิต คุณพ่อวิศิษฎ์ หริพงษ์ คุณพ่อสุเทพ ภูผา เสร็จแล้ว คุณพ่อสำราญ พันธุ์วิล อยู่อุบลฯ เป็นเจ้าภาพต้อนรับ พาเยี่ยมดูงานและเข้าไปเที่ยว สปป. ลาว ด้วย ฝากภาพมาให้ “เพื่อนสงฆ์” ✘ ส่วนวันที่ 4 ธันวาคม ฉลอง 72 ปี 6 รอบ คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ เป็นอุปสังฆราช 21 ปี ต่อจากนั้น พระคาร์ดินัลกล่าวว่า “มาไม่พร้อมกัน แต่ไปพร้อมกัน” ✘ ไม่มีเจตนาแอบแฝง คุณพ่อยอดชาย เล็กประเสริฐ กลับไปกรุงโรมอีกครั้งเรื่องการศึกษา แต่ตอนกลับมา ต้องเลื่อนไปอีกหนึ่งอาทิตย์ สาเหตุเพราะสนามบินสุวรรณภูมิปิด ช่วงต้นธันวาคมโชคดีไป ✘ คุณพ่อโรแบต โกสแต นักประวัติศาสตร์เอ็มอีพี. รุ่นลายคราม กำลังแรงงานแปลที่ค้างวางงานอื่นหมดเพราะกลัวว่า “ฮาร์ดดิสต์-สมอง” จะโดนไวรัส เก็บความจำไม่อยู่ ตอนนี้องค์พระสังฆราชปีแอร์ ลังแบร์ต เดอลา ม็อตต์ ✘ สูงสุด คุณพ่ออังค์ หลุยส์ ปีแอร์ จักแมง เวลานี้ อายุอยู่ในอันดับหนึ่งของคณะ 87 ปี พักอยู่บ้านที่สระบุรี แต่ยังมีเวลาร่วมสวดกับกลุ่มพระจิตที่อารามพระหฤทัย กรุงเทพฯ ทุกสัปดาห์ ส่วนพระคุณเจ้าปีแอร์ บัค อายุ 77 ปี สังขารไม่ให้ แต่ใจสู้ พยายามทำกายภาพทุกวัน ตอนนี้อาการหายห่วงแล้ว แต่ไปไหนๆ ยังต้องมีตัวช่วย ✘ สารวัดทางตาครู้ฉบับในฝัน คุณพ่อสุทศ ประมวลพร้อมรวมสารวัดแต่ละปีเป็นเล่มหนาเท่าหมอน แพนคลับตามหากันทุกปี ส่วน 3 เล่มแรก คาดการณ์ไกลไปหน่อย ยังมีเหลืออีกหลายกระสอบ ✘ ศูนย์ศิษย์เก่า คุณประจวบ ตรีนิกร ประธาน นัดประชุมศิษย์เก่าวันที่ 20 ธันวาคม ที่บ้านเณรยอแซฟ สามพราน จุลสารศิษย์เก่าฉบับที่ 30 ธันวาคม ประโยคแรกก็แรงดังพายุ “วิกฤติการณ์การเมืองของโลกซึ่งเรียกว่า สีนามิทางการเงิน เป็นอุบัติเหตุที่รุนแรงที่สุด... สำหรับสมาชิกศูนย์ฯ ก็ควรระมัดระวังการลงทุน การใช้จ่ายเงิน” ส.น้ำเพชร ร่ายยาวเป็นกาใจ “พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย ที่ผมรู้จัก”

กับอดีต ส.น้ำ(ตา)เพชร ตอนนี้ได้ปรับขึ้น ซี. 11 แล้ว

✘ วันที่ 31 มกราคม ฉลองนักบุญยอห์น บอสโก ทั้งคณะ ซาเลเซียน และฉลอง 50 ปีชีวิตสงฆ์ ของพระคุณเจ้าเทียนชัย สมานจิต และคุณพ่อประสาน พงศ์ศิริพัฒน์ 25 ปีชีวิตสงฆ์ ณ วัดนักบุญฟิลิปและยากอบ หัวไร่ ชลบุรี เตรียมงานใหญ่ และฉลองศาสนนามพระคุณเจ้ามนัส จวบสมัย และพระคุณเจ้า ปัญญา กฤษเจริญ รวมทั้งคุณพ่อวิทยา คู่วิรัตน์ อธิการวิทยาลัย แสงธรรม ✘ คุณพ่อชาญชัย ทิวไผ่งาม พุดถึงเด็กรุ่นใหม่ มีเรื่องต้องเร่งสอนกันให้มาก คือ “ความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา รับผิดชอบต่อหน้าที่ให้ถึงที่สุด และชีวิตพุ่งเพื่อ” โอกาส เข้าเจียงขันวาคม ✘ ปักยใต้บ้านเรา คุณพ่อกุสตาฟ โรเซนส์ อายุ 83 ปี อยู่ 3 จังหวัดภาคใต้ กว่า 20 ปี มีคุณพ่อสุขสันต์ ชาวปากน้ำ และที่เบตง มีคุณพ่อคมทวน สุขสุทธิพิศ เลือดหนุ่ม ลงไปถ่ายเลือดแล้ว เมื่อเสร็จภารกิจสุดท้าย คือเปิดศูนย์ ฝึกอาชีพคอนบอสโกที่หนองจิก ปัตตานี ก็จะขึ้นมาอยู่กรุงเทพฯ

✘ เสกวันใหม่ คุณพ่อบัญชา วงษ์วุฒิพงษ์ วัดนักบุญ สเตเฟน แม่จัน และคุณพ่อวิบูลรณ์ (เปา) ลิจิตธรรม วัดเชียงแสน วันที่ 27-28 ธันวาคม เจียงฮาย เริ่มจับทิศทาง ได้บ้างแล้ว หลงป่าอยู่หลายปี คุณพ่อชัชชัย รวมอร่าม และคุณพ่อวีรชัย ศรีประมณฑ์ ยังคงอยู่เขมร คณะธรรมทูตไทย (TMS) ยังเปิดรับน้องๆ อยู่ ส่วนคุณพ่อนันต์ เอี่ยมมโน มิสชันนารีจากกรุงเทพฯ อยู่ที่กรุงเทพฯ ว่างลาวได้ปะ?

✘ บราเดอร์อำนวยการ ยุ่นประยงค์ เจ้าวัดเอแบค สุวรรณภูมิ คอยดูแลนักศึกษาคาทอลิกฯ และเมื่อมีพิธีกรรมด้านศาสนา ใครแวะไปเยี่ยม บราเดอร์ยังเหมือนเดิม...เฮ..ฮา..ทำดีป้อง!

✘ พระคุณเจ้าหลายองค์เมื่ออายุครบ 75 ปี ได้ส่งจดหมายแจ้ง สมเด็จพระสันตะปาปาแล้ว ต่างก็รอว่าเมื่อไรจะไดรับอนุมัติ วงการสัตบุรุษที่ “ตั้งธง” แต่ไม่กล้า “ฟันธง” บางองค์ซักรง “ขึ้น-ลง” หลายรอบแล้ว สำหรับพระคุณเจ้าแต่ละองค์ดำรง ตำแหน่งกันมาเกิน “เลข 3 ไกลเลข 4” แล้ว กับหน้าที่ ผลงาน ที่เห็นเด่นชัด เพราะความต่อเนื่อง ประสบการณ์มากมาย สามารถเป็น “ที่ปรึกษามหัสจรรย์” ให้คนรุ่นใหม่ได้อย่างดี โปรดติดตาม “สลาท” จะไปตกอยู่กับใคร! ✘ คำคม “การส่งเสริมกระแสน้ำที่ที่ดีที่สุด คือพระสงฆ์ นักบวช ที่ใจดีมีเมตตา”

คุณพ่อไอสด ลือเรือง อายุ 45 ปี เป็น คิษย์เก่าแสงธรรมรุ่นที่ 14 บวชมาครบ 16 ปี เป็นลูกหัวปีในครอบครัว มี น้องอีก 2 คน เป็นผู้ชายทั้ง

โทมัส โทมัส

อุปลา คนชื่อ “โอ...” มาแรง

สงฆ์สี่อีสาน พร้อมตามรอยเท้าเปาโล

อุปลา เจ้าภาพ เตรียมเรือส่งแม่

หมด เป็นสัตบุรุษวัด อัครเทวดามีคาแอล ช่งแย้ ยโสธร มี ญาติๆ ที่บวชเป็น พระสงฆ์คือ คุณพ่อ พิทักษ์ ศิลาโคตร อยู่ ตั้ง ม ม ณ ทล นครสวรรค์ และ

คุณพ่อวีระเดช ศิลาโคตร ตั้งมณฑลอุบลราชธานี

คุณพ่อไอสดเป็นประธานจัดการสัมมนาพระสงฆ์ 4 ตั้งมณฑลอีสาน ครั้งที่ 19 ในหัวข้อ “เปาโล ชีวิตและแบบ อย่างผู้ประกาศพระวาจา” วันที่ 12-16 มกราคม ค.ศ. 2009 ณ โรงแรมกิจตรง ชานเมืองอุบลราชธานี

คาดว่าจะมีพระสังฆราชและพระสงฆ์เข้าร่วมการสัมมนา ประมาณ 115 องค์ จากจำนวนพระสังฆราชและพระสงฆ์ที่ทำงาน ในตั้งมณฑลอุบลราชธานี 44 องค์ อัครสังฆมณฑลท่าแร่--หนองแสง 64 องค์ ตั้งมณฑลนครราชสีมา 40 องค์ และ ตั้งมณฑลอุดรธานี 39 องค์ รวมทั้งสิ้น 187 องค์

ปกติกรรมการจัดสัมมนาจะมาจากตั้งมณฑลต่างๆ ตั้งมณฑลละ 2 องค์ มีพระคุณเจ้าอเชฟ ชุศักดิ์ ลีวิสุทธิ เป็นประธานและเป็นกรรมการของสี่ตั้งมณฑลอีสาน ร่วมกัน พิจารณาปรึกษาหารือ เลือกประเด็นเนื้อหาที่จะประชุมซึ่งเราก็เสนอ ให้พระสังฆราชฯ ของตนเองพิจารณา 3 เรื่อง เมื่อผ่านแล้วก็ ดำเนินการต่อไป

ความพิเศษของสงฆ์ 4 อีสาน

เนื่องจากพวกเรามีความใกล้ชิดกัน เคยอยู่บ้านแฉกรเล็กมา ด้วยกัน มีภาษาและวัฒนธรรมหลายอย่างที่ใกล้เคียงกัน ลักษณะ การทำงานก็เป็นแบบเดียวกัน จึงทำให้รู้สึกอยากจะทำร่วมประชุม กรรมการก็มีมติออกมาแล้วว่า แม้ระดับชาติจะจัดปีเว้นปี แต่ทาง อีสานอยากให้จัดเป็นประจำทุกปีเหมือนเดิมและหมุนเวียนกันไป

จุดประสงค์ของการสัมมนา คือ เพื่อพบปะกัน เป็นการศึกษา ต่อเนื่องสำหรับชีวิตสงฆ์โดยมีประเด็นสำคัญ ร่วมกัน มีกิจกรรม ร่วมกันของพระสงฆ์ที่ทำงานในพื้นที่เขตอีสาน และคณะนักบวช ต่างๆ ด้วย

พักตา

“หนอนหนังสือ”

คุณพ่ออัลฟอนโซ แด ยวง คณะเยสุอิต อายุ 70 ปี

สิ่งที่น่าสนใจสำหรับทุกคนอีกรายการหนึ่งคือ วันที่ได้สัมผัสพื้นที่งานอภิบาล ท้องเที่ยว ครั้งก่อนเราเข้าไปฝั่งลาวมาแล้ว ครั้งนี้จะล่องเรือในแม่น้ำโขง โขงเจียม ผาแต้ม ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง เพื่อสัมผัสบรรยากาศเก่าๆ ที่บรรดามิสชันนารีเคยใช้เป็นเส้นทางในการแพร่ธรรม คิดว่าน่าสนใจและจะเป็นประโยชน์อย่างมาก

งานที่ภูมิใจอย่างหนึ่ง

สมัยหนึ่งผมเคยรับผิดชอบงานด้านสื่อมวลชน คาทอลิกของสังฆมณฑลอุบลฯ และเป็นกรรมการระดับชาติด้วย ซึ่งเป็นช่วงแรกๆ ของอุบล เป็นงานบุกเบิกและวางรากฐานไว้ ต่อมาเมื่อย้ายไปอยู่วัดอื่น ก็มีรุ่นน้อง คือคุณพ่ออเนก คำตา มารับผิดชอบแทน ตอนนี้เป็นคุณพ่อบุญพุกษ์ ทองอินทร์ ก็เจริญก้าวหน้ามากขึ้น

ผมเคยจัดรายการวิทยุอยู่พักหนึ่ง ที่อุบลฯ ตอนนั้นได้ไปสอบใบผู้ประกาศที่กรมประชาสัมพันธ์ กรุงเทพฯ และได้ “ใบผู้ประกาศ” ด้วย

คณะกรรมการจัดงานได้พยายามจัดบรรยากาศความเป็นเพื่อนพี่น้องกันระหว่างการสัมมนา รวมทั้งเนื้อหาที่น่าสนใจ สถานที่ประชุม และการทัศนศึกษาสถานที่สำคัญๆ ในสังฆมณฑลนั้นๆ

พระสงฆ์ในสังฆมณฑลอุบลฯ ได้รับหน้าที่แบ่งสรรกันไป เพราะเป็นเจ้าภาพ ทุกคนมีหน้าที่ในฐานะเจ้าของบ้าน

ทุกวันนี้ งานส่วนใหญ่เป็นพระสงฆ์พื้นเมืองที่รับผิดชอบสำหรับการจัดงาน ที่ผ่านมามีปัญหา ไม่มีปัญหา เป็นการรับช่วงต่องานซึ่งพูดได้ว่า “เนียน” มาก และมีสภานิติที่อายุมาก และมีน้อย

ในฐานะที่อยู่ติดชายแดนลาว ก็ไปมาหาสู่กันบ้าง เพราะทางฝั่งลาวยังเคร่งครัด จะทำอะไรต้องขออนุญาต จะจัดประชุม จัดฉลองวัด ก็ต้องขออนุญาตและต้องรายงานเมื่อเสร็จงานแล้ว ทางรัฐบาลลาวยังคงควบคุมอยู่

ถ้าเมื่อไหร่ลาวเปิดประเทศมากขึ้น คิดว่าคงมีบางคนสนใจอยากไปช่วยทางฝั่งโน้น เคยมีคนสนใจหลายคนเหมือนกัน

รุ่นเดียวกันที่บวช กรุงเทพฯ คุณพ่อสมเกียรติ บุญอนันตบุตร คุณพ่อธีระ กิจบำรุง ราชบุรี คุณพ่อเจริญ ว่องประชาคุณ คุณพ่อธาดา พลอยจินดา ท่าแร่ฯ คุณพ่อสมรชัย กระแสสิงห์ คุณพ่อสุรชาติ (ข้าง) มุลสุทธิ คุณพ่อสุภวัฒน์ ดอกเกตุ จันทบุรี คุณพ่อสมนึก ประทุมราช และ เชียงใหม่ คุณพ่อสถิต สถิติ

หน้าที่รับผิดชอบ

ที่ผ่านมามีได้รับมอบหมายจากผู้ใหญ่ อยู่ตามวัด 5 แห่ง (ดูประวัติ)

ปัจจุบันเป็นเจ้าอาวาสวัดพระฤทธิยพระเยซูเจ้า เขมราฐ อุบลราชธานี ต้องดูแลทั้งหมด 6 แห่ง มี 240 ครอบครัววัดบุรุษ 500 คน งานในบริเวณนี้เป็นงานเหมือนกับธรรมทูตพวกแรก วันอาทิตย์ต้องแบ่งเป็นสองเส้นทาง เส้นทางที่หนึ่ง 40 กิโลเมตร มีวัดอยู่ 4 แห่ง ห่างกันแห่งละ 15 กิโลเมตร ส่วนอีกเส้นทางต้องไปอีกวันหนึ่ง

ในฐานะที่รับผิดชอบเรื่องหน่วยงานพระสงฆ์ของอุบลฯ ตั้งใจว่าจะพยายามทำหน้าที่รับใช้ และประสานสัมพันธ์ สร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในคณะสงฆ์ และจัดอะไรๆ ให้เข้าที่เข้าทาง พยายามจัดระบบเอกสารให้ชัดเจน และสำหรับเพื่อนพระสงฆ์ด้วยกัน ได้พยายามหาทางช่วยเหลือกัน พบปะเล่นกีฬา และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่กันและกัน

อยากรวบรวมเอกสาร ประวัติพระสงฆ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งพระสงฆ์ที่มรณะไปแล้ว ซึ่งคนรุ่นใหม่ไม่ค่อยทราบ และรวมทั้งประวัติของแต่ละวัด ก็อาจจะมีคนสำคัญ หรือเหตุการณ์สำคัญของชุมชนที่นั่นด้วย ซึ่งผมเคยประสบกับตนเอง ในสุสานของวัดหนึ่ง ปล่อยหลุมรกร้าง ไม่ได้เอาใจใส่ แต่พอทำความสะอาดและสอบถามกัน ก็ทราบว่าเคยเป็นคนใหญ่คนโตในหมู่บ้านมาก่อน รุ่นหลังๆ ไม่ทราบกันแล้ว

ที่สุดเรื่องการสัมมนาฯ อยากเชิญชวนเพื่อนสงฆ์ให้ไปร่วมสัมมนากันให้มากๆ เพราะคณะกรรมการจัดฯ พยายามจัดเพื่อพระสงฆ์ จะได้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทั้งความรู้และความ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ข้อมูลจังหวัด

อุบลราชธานี เมืองดอกบัว มีประชากรอันดับที่ 3 ของประเทศ 1,785 ล้านคน มีพื้นที่มาเป็นอันดับที่ 5 คือ 16.112 ตารางกิโลเมตร มี 25 อำเภอ 219 ตำบล และ 2469 หมู่บ้าน จังหวัดอุบลราชธานี เคยเป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย แต่ในปี ค.ศ. 1972 ได้แยกอำเภอโขงเจียมและอำเภอรอบๆ เป็นจังหวัดยโสธร ต่อมา ค.ศ.1992 ได้แยกอำเภอนาเยียวจังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัด

ค.ศ.1881 สมัยรัชกาลที่ 5 ตรงกับสมัยพระคุณเจ้าหลุยส์ เวย์ วันที่ 12 มกราคม พระคุณเจ้าได้แต่งตั้งคุณโปรดอม อายุ 32 ปี อยู่ในประเทศไทย 6 ปี และคุณพ่อชาเวียร์ เกรโก อายุ 26 ปี อยู่ในประเทศไทย 2 ปี และคณะซึ่งมีครูเณร 1 คน ศิษย์อีก 2-3 คน ขึ้นมาสำรวจอีสาน โดยออกจากวัดอัสสัมชัญ บางรัก นั่งเรือขึ้นขึ้นไปอยุธยา หัวแก่ง สระบุรี ผ่านคงพญาเย็น โคราช ขอนแก่น กาฬสินธุ์ กมลาสัย ร้อยเอ็ด ยโสธร อำนาจเจริญ มาถึงจังหวัดอุบลราชธานี วันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1881 ใช้เวลา 102 วัน เวลานั้นมีประชากรเพียง 5,000 คน (ห้าพันคน)

ช่างทรหด อดทนและใจเด็ดจริงๆ !!!

คุณพ่อไอสตุ ผู้มีรูปร่างสูง 180 เซนติเมตร ส่างไปบนหน้าอ้อมยิ้มผสมเสียงหัวเราะเป็นระยะ ถ้าจับไมโครโฟนร้องเพลงแล้ว เพื่อนๆ จะต้องไม่เชื่อหู หุ่นแสนจะแมน แต่เสียงหวานเหมือนนักร้องลูกทุ่ง และต้องขออีกเพลงๆ

ก่อนจบคุณพ่อเล่าให้ฟังถึงตำแหน่งและหน้าที่เลขาธิการคณะสงฆ์อุบลฯ ว่าเป็นอย่างไร

คุณพ่อไอสตุเล่าถึงช่วงที่ได้รับเลือกให้เป็นเลขาธิการฯ ว่าก็ไม่มีอะไรมาก ตอนประชุมกันนั้น สหรัฐอเมริกากำลังหาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีคนใหม่กัน ระหว่างโอบามาและแมคเคน และเขาก็เผยว่า “คนที่ชื่อ...โอ...มาแรงเด้อ”

“เราก็มี โอ...เหมือนกัน...ไอสตุ !!!”

ผมก็เลยถึง...บางอ้อ...โอ..!

ประวัติส่วนตัว

เกิดวันที่ 26 ธันวาคม ค.ศ. 1964 เป็นสัตบุรุษวัดอัครเทวดามีคาแอล บ้านซ่งแย้ ยโสธร

บวชวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 1993

ประวัติการศึกษา

- เรียนที่โรงเรียนซ่งแย้ทิพยา ยโสธร จบชั้นประถมศึกษา
- ค.ศ. 1976-1983 เรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญ อุบลราชธานี จบชั้นมัธยม

- ค.ศ. 1985-1991 เรียนที่วิทยาลัยแสงธรรม สามพราน นครปฐม จบปริญญาตรี สาขาปรัชญาและเทววิทยา
- ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จบปริญญาตรี สาขาบริหารการศึกษา

ประวัติการทำงาน

- ค.ศ. 1993 ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระวิสุทธีวงศ์ บ้านหนองคู อำนาจเจริญ
- ค.ศ. 1993-1995 ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระนิรมลอุบลฯ
- ค.ศ. 1995-1998 เจ้าอาวาสวัดแม่พระถือนศีลชำระบ้านเอือดน้อย, วัดนักบุญเปโตร โนนเพ็ก และวัดนักบุญเทเรซา บ้านนาสามขา อุบลราชธานี
- ค.ศ. 1999-2002 เจ้าอาวาสวัดนักบุญอันนา บ้านบัวท่า, วัดพระคริสตราชา บ้านพลาญชัย อุบลราชธานีฯ และผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิก สังฆมณฑลอุบลราชธานี
- ค.ศ. 2002-2008 เจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์เมืองอุบล บ้านหนองคูน้อย (บ้านเหล่า) และผู้จัดการโรงเรียนมารีย์นุเคราะห์ บ้านหนองคูน้อย ยโสธร
- ค.ศ. 2008-ปัจจุบัน เจ้าอาวาสวัดพระหฤทัยพระเยซูเจ้า เชมราช อุบลราชธานี, วัดพระคริสตแสดงองค์ นิคมแปลง 2, วัดนักบุญยอห์นอัครสาวก บ้านห้วยกระแสน และวัดนักบุญลูกา บ้านป่าก่อ อำนาจเจริญ

พระสงฆ์คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ที่ทำงานในประเทศไทยปัจจุบัน

1. คุณพ่ออัง จักแมง เกิด 9 มกราคม 1922 อายุ 87 ปี บวช 21 ธันวาคม 1946 อยู่ประเทศไทยนาน 57 ปี
2. คุณพ่อเรอเน บริสซอง เกิด 26 เมษายน 1922 อายุ 87 ปี บวช 29 มิถุนายน 1948 อยู่ประเทศไทยนาน 61 ปี
3. คุณพ่อเอเดียน กรางซ์ เกิด 1 พฤศจิกายน 1922 อายุ 87 ปี บวช 29 มิถุนายน 1947 อยู่ประเทศไทยนาน 58 ปี
4. คุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ เกิด 28 เมษายน 1925 บวช 29 พฤษภาคม 1949 อายุ 84 ปี อยู่ประเทศไทยนาน 60 ปี
5. คุณพ่ออัง-ปอล ลังฟังต์ เกิด 8 มีนาคม 1928 อายุ 81 ปี บวช 22 กันยายน 1951 อยู่ประเทศไทยนาน 56 ปี
6. คุณพ่อโรแบร์ โกสเต เกิด 16 พฤศจิกายน 1928 อายุ 81 ปี บวช 13 มิถุนายน 1954 อยู่ประเทศไทยนาน 54 ปี
7. คุณพ่อโรแบร์ต จิลส์ มัลแซร์ เกิด 8 ตุลาคม 1929 อายุ 80 ปี บวช 29 พฤษภาคม 1955 อยู่ประเทศไทยนาน 54 ปี
8. คุณพ่อแบร์นาร์ต กิลแม็ง เกิด 4 พฤศจิกายน 1929 อายุ 80 ปี บวช 1 มิถุนายน 1952 อยู่ประเทศไทยนาน 53 ปี
9. คุณพ่อโบรนิสลาส ปาแซ็ก เกิด 10 เมษายน 1930 อายุ 79 ปี บวช 29 พฤษภาคม 1955 อยู่ประเทศไทยนาน 53 ปี
10. คุณพ่ออัง อแลง โดรวาล เกิด 13 พฤษภาคม 1930 อายุ 79 ปี บวช 28 มิถุนายน 1958 อยู่ประเทศไทยนาน 43 ปี
11. คุณพ่ออีฟ มารีเย เลอบเซีย เกิด 27 พฤศจิกายน 1931 อายุ 78 ปี บวช 2 กุมภาพันธ์ 1958 อยู่ประเทศไทยนาน 51 ปี
12. พระสังฆราชปีแอร์ บัค เกิด 29 กรกฎาคม 1932 อายุ 77 ปี บวช 26 ธันวาคม 1959 อยู่ประเทศไทยนาน 32 ปี
13. คุณพ่อมีแชล กูตังต์ เกิด 2 ตุลาคม 1932 อายุ 77 ปี บวช 29 มิถุนายน 1960 อยู่ประเทศไทยนาน 48 ปี
14. คุณพ่อมาร์แชล ลาวนัง เกิด 8 ธันวาคม 1933 อายุ 76 ปี บวช 29 มิถุนายน 1960 อยู่ประเทศไทยนาน 43 ปี
15. คุณพ่อโรแบร์ต บีโยต์ เกิด 7 มีนาคม 1934 อายุ 75 ปี บวช 2 กุมภาพันธ์ 1959 อยู่ประเทศไทยนาน 47 ปี
16. คุณพ่ออัง-มารีเย ดังโตแนล เกิด 16 มีนาคม 1936 อายุ 73 ปี บวช 24 ธันวาคม 1961 อยู่ประเทศไทยนาน 37 ปี
17. คุณพ่อโยเซฟ เตรบาอด เกิด 14 มกราคม 1939 อายุ 70 ปี บวช 20 ธันวาคม 1964 อยู่ประเทศไทยนาน 44 ปี
18. คุณพ่ออริสตีดี กามิโอ เกิด 8 สิงหาคม 1941 อายุ 68 ปี บวช 6 กรกฎาคม 1968 อยู่ประเทศไทยนาน 5 ปี
19. คุณพ่อมอริซ เชอวาลีเยร์ เกิด 20 ธันวาคม 1941 บวช 29 มิถุนายน 1969 อายุ 68 ปี อยู่ประเทศไทยนาน 38 ปี
20. คุณพ่ออแลง บูร์เดอรี เดอ บราส์ เกิด 5 กุมภาพันธ์ 1964 บวช 27 มิถุนายน 1998 อายุ 45 ปี อยู่ประเทศไทยนาน 10 ปี
21. คุณพ่อนิโคลาส เลอเฟบิเอร์ เกิด 23 มีนาคม 1966 อายุ 43 ปี บวช 26 มิถุนายน 2005 อยู่ประเทศไทยนาน 4 ปี
22. คุณพ่อโอลิเวียร์ โปรดอมม์ เกิด 7 มิถุนายน 1968 อายุ 41 ปี บวช 21 มิถุนายน 1998 อยู่ประเทศไทยนาน 11 ปี

ช่วงนี้พระสงฆ์หนุ่มๆ วิทยาลัยทำงานป่วยกันหลายคน และคนหนึ่งที่ป่วย ทั้งๆ ที่ร่างกายก็แข็งแรงทั้งเตี้ย ไม่น่ามีอะไรให้โรคร้ายมาอาศัยได้ แต่ก็ไม่พ้น “คนหนุ่ม” ที่ต้องพักอยู่บ้านคนชรา

คุณพ่อยอห์น ปอล สุทัศน์ เกกะสุด เจ้าอาวาสวัดนักบุญอันตน พนม ฉะเชิงเทรา และวัดนักบุญอันนา สระไม้แดง

เกิดวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1956 อายุ 53 ปี เป็นสัตบุรุษวัดธรรมาสถ์นักบุญเปโตร ท่าแฉลบ เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันคือคุณพ่อวีรชน นพคุณทอง มีสัตบุรุษประมาณ 300 คน

“ผมเป็นลูกวัดคนแรกที่บวชเป็นพระสงฆ์ ต่อมาก็เป็นคุณพ่ออันเดร ไชยเผือก คุณพ่อสมชาย เกษี และสังฆานุกร อังคาร เจริญศักดิ์สิริ”

บวชวันที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 1988 โดยพระคุณเจ้า ลอเรนซ์ เทียนชัย สมานจิต ที่วัดนักบุญฟิลิปและยากอบ หัวไผ่ อายุบวช 21 ปี เป็นศิษย์แสงธรรมรุ่นที่ 8 แต่บวชพร้อมกับรุ่นที่ 10

ล่าสุดอยู่ที่วัดนักบุญอันตน พนมสารคาม, วัดนักบุญอันนา สระไม้แดง ฉะเชิงเทรา ได้เกือบ 3 ปี

“วันหนึ่งสังเกตว่าเริ่มมีเลือดออกที่ฟัน ต่อมามีอาการบวมที่คอ ตื่นเช้าขึ้นมาที่หมอนเปื้อนเลือดออกมาก็รู้สึกผิดปกติกลัวๆ ก็ไปหาหมอรักษา เอายามากิน เป็นอยู่ประมาณเดือนหนึ่งต่อมาชักรู้สึกไม่ไหวแล้ว วันที่ 2 เมษายน ค.ศ. 2008 ก็เลยขับรถไปหาหมอที่โรงพยาบาลสมิติเวช ศรีราชา รักษาอยู่เดือนหนึ่งตรวจก็รู้ว่า เป็นเนื้องอกในโพรงจมูก ลักษณะเท่าหนึ่งในลิบของมะเร็ง พอรู้ผลอย่างนี้ผมก็โทรรายงานให้คุณพ่อวีระ ผังรักษ์ ทราบขณะนั้นคุณพ่อกำลังประชุมเจ้าอาวาสอยู่ด้วย ผมเองก็ไม่ได้เข้าประชุม”

วันรุ่งขึ้นก็เข้าโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์เพื่อเตรียมร่างกาย วันที่ 8-9 เมษายน ถอนฟันออก เพราะก่อนหน้านี้ทำอะไรไม่ได้ ถ้าฉายแสงแล้วทำแผลจะไม่หาย หลังจากนั้นก็พักเตรียมตัวด้วยแต่ในช่วงสงกรานต์ขอลากลับบ้านเพื่อเก็บข้าวของ เนื่องจากผู้ใหญ่ประกาศแต่งตั้งโยกย้ายพระสงฆ์ ท่านให้ผมพักรักษาตัวอยู่ที่สำนักมิสซังจันทบุรี พอเคลียร์ของเสร็จวันที่ 17 เมษายน ก็กลับมาที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์และก็อยู่มาจนถึงวันนี้

หมอนี่ได้ตรวจและบอกว่าเป็นมะเร็งในโพรงจมูกวิธีการรักษาต้องให้คีโม 3 ชุด ทำที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

พ่อโย่ง & พ่อเตี้ย

ต๋อฮัน

แต่ฉายแสงทั้ง 33 ครั้ง การฉายแสงต้องไปที่โรงพยาบาลจุฬาฯ ให้คีโมครั้งหนึ่งใช้เวลา 4 ชั่วโมง ฉายแสงครั้งหนึ่ง 25 นาที มีเสียงเครื่องดังขลุ่ยขลุ่ย และมีเสียงคล้ายเสียงหวีดไมโครโฟนทำนองนั้น

วันที่ 21 เมษายนเป็นครั้งแรก วันที่ 13 พฤษภาคม และครั้งสุดท้าย วันที่ 12 มิถุนายน ระหว่างให้คีโมนี้ มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ประมาณ 5-8 วัน กินอะไรไม่ได้เลย จะอาเจียนอย่างเดียว แม้แต่น้ำเปล่าก็ยังดื่มไม่ได้เลย ไม่มีรสชาติเลย ต่อมาเริ่มมีอาการมีแผลในปากและเจ็บคอมาก ฉายแสงที่โรงพยาบาลจุฬาฯ ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ หยุดวันเสาร์ อาทิตย์และวันนักขัตฤกษ์ ฉายแสงแล้วจะมีอาการข้างเคียง เริ่มมีแผลในปาก ช่วงทำยาๆ และเจ็บคอมาก

น้ำหนักลดไป 7 กิโลกรัม เหลือ 43 กิโลกรัม แต่เดิม 50 กิโลฯ ส่วนสูง... ยังไม่ได้วัดเลย!

ป่วยครั้งนี้ ได้ข้อคิด

ช่วงที่รู้ผลครั้งแรกไม่รู้สึกอะไร ต่อมาพระคุณเจ้าได้โทรมาจากสำนักพระสังฆราชว่า “เป็นอะไร ก็ให้หม่อมรับตามน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า”

ในยามเจ็บป่วยนี้ เป็นพระคุณพระพรที่ ได้รับเป็นพิเศษ เพราะปกติเวลาที่เราไปเยี่ยมคนเจ็บป่วย เราก็สวดอวยพร ถวายมิสซาให้ ตอนป่วยนี้ผมเองก็ได้รับพระพรพิเศษ มีคนมาเยี่ยมพระคุณเจ้าเทียนชัยก็มาให้กำลังใจ ต่อมาผู้ช่วยเลขาสถานทูตวาติกันก็มาเยี่ยมรวมทั้งพวกพลมารี ฯลฯ

ผมก็พูดแถมตลกกับสัตบุรุษที่มาเยี่ยมว่า “ไม่ต้องสวดให้พ่อหายเร็วนะ แต่สวดขอให้พ่ออดทน มีกำลังใจ เพราะหม่อมต้องรักษาไปตามขั้นตอนของเขา ต้องใช้เวลาและต้องค่อยเป็นค่อยไปตามกำลังของคนป่วย”

และตั้งใจแต่แรกว่า “ถ้าไม่กิน ตาย ไม่สู้ตาย” เพราะผมรู้มาก่อนว่า ถ้าให้คีโมจะเป็นอย่างไร แต่คุณหมอบอกว่า “โรคนี้มีโอกาสหาย” เพื่อนจากประจันตคามก็บอกว่า “โรคนี้มีคนเป็นกันเยอะ ไม่ต้องกังวล หายได้แน่”

ตั้งใจว่าหลังจากออกจากโรง--พยาบาลแล้วก็ต้องกลับไปพักรักษาตัวที่ศูนย์สังฆมณฑลศรีราชา เรื่องที่ต้องระวังก็คือเรื่องอาหารการกิน สถานที่ที่มีฝุ่นมาก ห้างสรรพสินค้า ที่ผู้คนมากมาย เป็นภูมิแพ้มานานกว่า 20 ปี ที่ผ่านมามีงานกับฝุ่นละออง กระจาย การพิมพ์ ไม่เคยเป็นไซนัส ข้ามไปเป็นมะเร็งที่โพรงจมูกเลย เชื้อโรคมันจะเข้าไปในร่างกายของเราง่ายเป็นพิเศษ

พ่อแม่ผมมีลูก 2 คน ผมมีพี่ชายคนเดียวเท่านั้น ผมเป็นลูกคนเล็ก มีหลาน 2 คน

บิดาเสียชีวิตไปเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม เมื่อ 2 ปีที่แล้ว แม่ยังมีชีวิตอยู่และอยากจะมาเยี่ยม มาอยู่ แต่ผมไม่อยากให้มาเพราะมาเห็นตอนเราให้คีโมเดียวจะเครียด แม่อายุ 76 ปีแล้ว

หลังบวชแล้ว ทำงานอยู่ที่ไหนบ้าง?

แห่งแรกคือวัดนักบุญฟิลิปและยากอบ หัวไร่ อาสนวิหารแม่พระปฏิสนธินิรมล จันทบุรี วัดอารักษ์เทวดา โศกวัตต์ วัดอัครเทวดามีคาแอล ปราจีนบุรี วัดนักบุญอันนา สระไม้แดง วัดแม่พระที่พึ่งแห่งคริสตัง แหลมโฆด วัดพระนางมารีอากฎิสานนิรมล เตยใหญ่ และควบสวัดนักบุญอันนา สระไม้แดงด้วย

ล่าสุดวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2008 รับหน้าที่สื่อมวลชน แผนกการพิมพ์ของสังฆมณฑลจันทบุรี เป็นผู้ช่วยคุณพ่ออเนก นามวงศ์ เคยรับผิดชอบงานนี้มาก่อนหน้านี้ 10 ปีครั้งหนึ่งแล้ว และก็ทำสารสังฆมณฑลและมิตรสงฆ์

แต่ก่อนมีคนมาติดต่อให้เข้าโครงการพักภารกิจฟื้นฟูชีวิตสงฆ์ 3 ครั้ง ผมปฏิเสธสามครั้งเลย ต่อมาอีกสองปีไม่มาถามอีกเลย พอมาปีนี้ได้พักยาวเลย ไม่ใช่แค่สามเดือน แต่ทั้งปีเลย เรียกว่า “พระเจ้าจัดการให้เองเลย”

“ผมเป็นศิษย์แสงธรรมรุ่นที่ 8 มีเพื่อนหลายคน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ คุณพ่อวิษณุ รัชฎยอนันต์ คุณพ่อสุภศิลป์ สุขสุศิลป์ คุณพ่ออดิศักดิ์ สมแสงสว่าง สังฆมณฑลจันทบุรี คุณพ่ออดิศักดิ์ พรงาม คุณพ่อสุพจน์ นัมคณิสร์ณ คุณพ่อประเวช เตชะพิทักษ์ธรรม คุณพ่อชาติชาย พงษ์ศิริ อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง คุณพ่อสาคร อุ่นหล้า คุณพ่อสุดสาคร ศรีวรกุล คุณพ่อทวิชัย ศรีวรกุล สังฆ--มณฑลราชบุรี คุณพ่อสุรชาติ แก้วเสนีย์ คุณพ่อสิริพงษ์ จรัสศรี คุณพ่อนุชา (กัณฑ์กณ) ดำรงค์ศักดิ์ สังฆมณฑลอุบลฯ คุณพ่ออรรถพร ใจทาน ...”

ชีวิตสงฆ์ที่ผ่านมาคิดอย่างไร?

“ผมคิดว่าหน้าที่อภิบาล หน้าที่สงฆ์แต่ละวัน ถวายมิสซา สอนคำสอน โปรดศีลศักดิ์สิทธิ์ สวดภาวนา ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เราต้องทำให้ดี เต็มกำลังเต็มที่”

ในสังฆมณฑลจันทบุรี ตามงานฉลองวัด ฟืน้องที่ไปร่วมฉลองจะได้ยินเสียงโฆษกเสียงใหญ่ ประชาสัมพันธ์เรื่องทั่วไป พร้อมทั้งกระเช้าเข้าหาผู้คนที่ไปทั่ว ถ้าเดินตามเสียงหาว่าคนพูดเป็นใคร หน้าตาเป็นอย่างไร ก็จะพบกับเจ้าของเสียงรูปร่างเล็ก สูงเพียง 150 เซนติเมตร น้ำหนักเหลือ 43 กิโลกรัม กับอีก 3 ซีด “คุณพ่อสุทัศน์ เกษะสุด”

ภาพเก่า เล่าอดีต

พระสงฆ์คณะเยสุอิตรุ่นแรกที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย (สมัยที่สอง) ค.ศ.1954
(ถ้าทราบชื่อว่าใครเป็นใคร โปรดส่งข้อมูลให้ “เพื่อนสงฆ์” ทราบด้วย จะขอบคุณมากครับ)

ประชุม FABC-OC ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ บางนา
**“The Catholic Priesthood-
A Challenge of the Modern World”**
วันที่ 17-23 พฤศจิกายน ค.ศ.2008

คุณพ่อพิพัฒน์ รุ่งเรืองกนกกุล รองเลขาธิการสภาฯ
นำชาวสภาฯ เข้าเยี่ยมคำนับพระสมณทูต
ในโอกาสคริสต์มาส
วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ.2008
ณ สถานทูตวาติกัน กรุงเทพมหานคร

<http://thaipriest.cbct.net>

เว็บไซต์นี้เป็นของพระสงฆ์ทุกองค์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้แก่พระสงฆ์อย่างต่อเนื่อง
2. เพื่อพัฒนาชีวิตสงฆ์และงานอภิบาลของพระสงฆ์
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และกำลังใจแก่พระสงฆ์
4. เพื่อแบ่งปันความคิด ความรู้ ประสบการณ์ชีวิตสงฆ์

วิสัยทัศน์

“พระสงฆ์มุ่งบรรลุความดีพร้อม”

จดหมายข่าว “เพื่อนสงฆ์” (THE PRIEST) ▲ **เจ้าของ :** คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระสงฆ์ (คพส.) ▲ **คณะผู้จัดทำ :** ที่ปรึกษา พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู, ▲ **บรรณาธิการ :** คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง ▲ **กองบรรณาธิการ :** คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร, คุณพ่อสมชัย พิทยาพงศ์พร, คุณพ่อชัชยะ กิจสวัสดิ์, อาจารย์สุเมธิตรา พงศพร, คุณอรสา ชาวจีน ▲ **ผู้แทนจากสังฆมณฑลต่างๆ :** คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร **อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ,** คุณพ่อวัชรินทร์ ดันปริญญา **อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง,** คุณพ่อสุดเจิน ฝันเรือง **สังฆมณฑลจันทบุรี,** คุณพ่อประภาสทองอินทร์ **สังฆมณฑลอุบลราชธานี,** คุณพ่อพัฒนา อุปการ **สังฆมณฑลอุดรธานี,** คุณพ่อเจริญ ว่องประชาบุญกุล **สังฆมณฑลราชบุรี,** คุณพ่อศิริกาญจน์ **สังฆมณฑลนครสวรรค์,** คุณพ่อเจริญ นันทการ **สังฆมณฑลเชียงใหม่,** คุณพ่อยุทธการ ขนปลัดยศ **สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี,** คุณพ่อสุข สรจันทร์ **สังฆมณฑลนครราชสีมา** ▲ **ศิลปกรรม :** คุณเขาวา มนต์แก้ว ▲ **พิมพ์ที่ :** โรงพิมพ์อัสสัมชัญ บางรัก กรุงเทพมหานคร โทร. 0-2233-0523 โทรสาร 0-2235-1045 ▲ **สำนักงาน :** อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ ด.นทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1913 โทรสาร 0-2681-5409 E-mail : thaipriest@cbct.net, http://thaipriest.cbct.net / **บ้านผู้หว่าน** 2/4 ม.6 อ.เพชรเกษม ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทร. 0-2429-0124 ถึง 33 โทรสาร 0-2429-0120 E-mail : phuwaan@yahoo.com